

KRISTUKSEN SYNTYMÄJUHLAN

AATTOPÄIVÄN

KUNINKAALLISET HETKET

HETKIPALVELUS

SUURI EHTOOPALVELUS

JA

PYHÄN BASILEIOS SUUREN

JUMALALLINEN LITURGIA

Tämän vihkosen tekijät:

kanttori Helena Tchervinskij

lukija Markku Kinkki

Ylidiakoni Hannu Kononen

Nettitoteutus:

www.ortodoksi.net

Yleisohje palvelusten toimittamiseksi
(laatinut ylidiakoni Hannu Kononen †)

Kristuksen syntymän aaton jumalanpalvelukset toimitetaan sen mukaisesti, minä viikonpäivänä juhlaa vietetään.

A) Jos juhlan aatto on maanantai, tiistai, keskiviikko, torstai tai perjantai, niin kuninkaalliset hetket, joihin kuuluvat I, III, VI, ja IX hetki sekä hetkipalvelus toimitetaan ko. aamuna sekä, normaalissa seurakuntakäytännössä, niihin yhtenä palveluskokonaisuutena liitetään myös suuri ehtoopalvelus, mikä jatkuu Basileios Suuren liturgiiana, oman järjestyksensä mukaisesti. Luostaritypikonin mukaan ehtoopalvelus ja liturgia toimitetaan vasta iltapäivällä, n. klo 13 alkaen.

Kuninkaallisia hetkiä varten pappi pukeutuu epitraziin, hihoihin ja feloniin sekä a) myöhemmin, luettuaan yhdessä diakonin kanssa (jos on) liturgian valmistusrukoukset IX hetken loppurukouksen aikana solealla, suljetun oven edessä, hän pukeutuu hetkipalveluksen aikana, liturgiaa varten, täydelliseen jumalanpalveluspukuun. Proskomidi kuuluisi toimittaa ehtoopalveluksen (oikeastaan sen stikiroiden) aikana.

b) Jos proskomidi kuitenkin toimitetaan jostakin syystä ennen hetkien alkua, niin luonnollisesti valmistusrukoukset luetaan ja pappi pukeutuu täydelliseen pukuun jo palveluksen edellä. Samoin menetellään, jos ehtoopalvelus ja liturgia toimitetaan erillisenä palveluksena myöhemmin iltapäivällä.

Diakoni pukeutuu tavanmukaisesti stikariin, orariin ja hihoihin.

Jos on useita pappeja, niin hetket, hetkipalveluksen ja ehtoopalveluksen (jos se toimitetaan välittömästi hetkipalveluksen jälkeen), toimittaa yksi, tavallisesti vanhin pappi, tällöin proskomidin toimittaa joku muista papeista, jolloin täydelliseen jumalanpalveluspukuun pukeudutaan ohjeen a) mukaisesti, hetkipalveluksen aikana.

B) Jos juhlan aatto on lauantai tai sunnuntai, niin koska ne eivät ole paastopäiviä (!), kuninkaalliset hetket ja hetkipalvelus toimitetaan jo ko. päiviä edeltävänä perjantain aamuna, jolloin liturgiaa ei toimiteta. Itse aattopäivänä toimitamme tällöin Johannes Krysostomoksen liturgian ja Basileios Suuren liturgia siirtyy toimitettavaksi itse Kristuksen syntymäjuhlaan!

Liturginen väri: *Violetti, kuten aina paaston aikana.*

Slaavilaisen käytännön mukaan aattona käytetään jo valkeaa, koska onhan joulun esijuhla-aika ja aattoaamu; vertaa - suuri lauantai! (- ja violettiä käytetään vain suuren paaston aikaan!)

Valaistus: Hetkien aikana pienin mahdollinen valaistus (ei sähkövaloja, paitsi, jos on pakko, voidaan analogin yllä olevaan kruunuun sytyttää himmeä valaistus). Papille annetaan kynttilä evankeliumilukujen ajaksi. Hetkipalveluksen ajaksi alttariin sytytetään keskinkertainen valaistus. Ohjeen A) mukaisen hetkipalveluksen loppusiunauksen edellä alttariin sytytetään täydet valot, koska sen jälkeen alkavassa ehtoopalveluksessa lausutaan liturgian alkusiunaus!

Kirkonkellojen soitto: Kuninkaallisten hetkien aikana lyödään yhtä, nk. ilmoituskelloa (ei suurinta!) seuraavasti: I hetken alussa yhden, III hetken alussa kolme, VI hetken alussa kuusi ja IX hetken alussa yhdeksän kertaa. Ohjeen A) mukaisen hetkipalveluksen loppupuolella aloitetaan normaali ilmoitussoitto yhdellä kellolla sekä ennen ehtoopalveluksen alkua juhlasoitto, normaaliin tapaan, kaikilla kelloilla kolmeen otteeseen.

Palvelusten lähennyksissä noudatettakoon seurakunnan omaa traditiota tai muissa yhteyksissä erikseen annettuja ohjeita.

KAAVAT**I hetki: s.5.**

Alkurukoukset

Psalmit 5, 45, 46. (suuri suitsutus)

kuoro: Aattopäivän tropari

lukija: hetken Jumalansynn.tropari

kuoro: 3 stikiiraa liitelauselmineen

prokimeni, Parimia, Epistola ja

Evankeliumi

lukija: hetki jatkuu... Pyhä Jumala- Isä meidän

kuoro: Esijuhlan kontakki

Oi Kristus meidän Jumalamme (vasta 9.hetkessä)

hetken loppu normaalisti...

pappi: Kristus totinen valkeus

(Sinulle, oi Jumalansynnyttäjä ei tule!)

III hetki: s.17.

Tulkaa kumartakaamme...

Psalmit 67, 87, 51. (pieni suitsutus)

kuoro: Aattopäivän tropari

lukija: hetken Jumalansynn.tropari

kuoro: 3 stikiiraa liitelauselmineen

prokimeni, Parimia, Epistola ja

Evankeliumi

lukija: hetki jatkuu... Pyhä Jumala- Isä meidän

kuoro: Esijuhlan kontakki

Oi Kristus meidän Jumalamme (vasta 9.hetkessä)

hetken loppu normaalisti...

VI hetki: s.26.

Tulkaa kumartakaamme...

Psalmit 72, 132, 91. (pieni suitsutus)

kuoro: Aattopäivän tropari

lukija: hetken Jumalansynn.tropari

kuoro: 3 stikiiraa liitelauselmineen

prokimeni, Parimia, Epistola ja

Evankeliumi

lukija: hetki jatkuu... Pyhä Jumala- Isä meidän

kuoro: Esijuhlan kontakki

Oi Kristus meidän Jumalamme (vasta 9.hetkessä)

hetken loppu normaalisti...

IX hetki: s.s.37.

Tulkaa kumartakaamme...

Psalmi 110, 111, 86. (suuri suitsutus)

kuoro: Aattopäivän tropari

lukija: hetken Jumalansynn.tropari

kuoro: 3 stikiiraa liitelauselmineen

prokimeni, Parimia, Epistola ja

Evankeliumi (Evankeliumi kirja viedään alttariin)

lukija: hetki jatkuu... Pyhä Jumala- Isä meidän

kuoro: Esijuhlan kontakki

Oi Kristus meidän Jumalamme

hetken loppu normaalisti...

Hetkipalvelus: s.s.48.

Psalmit 103, 146 ja Jumalan ainokainen...(usein jäävät pois)

Lukija: Autuuden lauseet

Taivaallinen kuoro...

Uskontunnustus (jää pois, jos liturgia toimitetaan)

Huojenna, jätä... Isä meidän

Kuoro: Aattopäivän tropari

Lukija: Kaikkein pyhin Kolminaisuus...

(Siunattu olkoon...Psalmi 34. luetaan, jos palvelus päättyy tähän!)

Se on viisautta.

Kuoro: Totisesti on ...

Kaikkein pyhin..

Me ylistämme...

Kunnia..

Kunnia olkoon...

loppusiunaus Herra, armahda (3) (-Anna, Herra.. jos palvelus päättyy!)

Ehtoopalvelus: s.s.53.

Liturgian alkusiunaus

Tulkaa kumartakaamme...

Psalmi 104

Suuri ektenia

Herra, minä huudan..2.säv.

avuksihuutostikiirat

saatto Evankeliumikirjan kanssa

Ehtooveisu

päivän prokimeni

parimiat I, II, III.

Lukija: tropari + Kuoro: Heidän kanssaan armahda meitäkin!
 parimiat IV, V, VI
 Lukija: tropari + Kuoro: Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!
 parimiat VII ja VIII
 Pieni ektenia
 Kuoro: Pyhä Jumala
 prokimeni ja epistola, halleluja
 Evankeliumi
 Basileios S. liturgia jatkuu
 Totisesti- sijaan: Sinun tähtesi. Armoitettu..
 Lopussa joulun tropari ja kontakki

*-jos liturgiaa ei toimiteta, niin loppu näin:
 Parimioiden jälkeen tai Evankeliumin jälkeen s.76.*

hartauden ektenia
 Suo Herra - Anomusektenia
 Litaniastikiirat - Litanian ektenia
 Virrelmästikiirat
 Herra, nyt sinä lasket
 Pyhä Jumala- Isä meidän
 juhlan tropari 3x, leipien siunaus
 Siunattu olkoon ...3x
 Psalmi 34
 Kunnia olkoon... jne loppusiunaus
 + juhlan tropari ja kontakki

*Jos seurakuntaelämässä halutaan aaton perhepalvelus
 toimittaa mahdollisimman "lapsiystävällisesti", niin
 Ehtoonjälkeisen palveluksen pohjalta kaava voisi olla näin:*

Alkurukoukset
 Tulkaa kumartakaamme
 Psalmi
 Kuoro: Kanssamme on Jumala - *kuninkaanovet avataan, täysi valaistus!*
 Päivän elettyäni...- *ovet kiinni, valot pois*
 Ruumiiton luonto + Isä meidän
 Kuoro: juhlan tropari - *kuninkaan ovet avataan, täysi valaistus!*
 juudan kuninkaan Manassen rukous + Isä meidän - *ovet kiinni, valot pois*
 Kuoro: juhlan kontakki - *kuninkaanovet avataan, täysi valaistus!*
 Lukija: loppurukoukset -*ovet kiinni, valot pois*
 litaniastikiira, litanian ektenia
 virrelmästikiira
 Herra, nyt Sinä.. Pyhä Jumala - Isä meidän
 Kuoro: juhlan tropari 3
 leipien siunaus *(jos mahdoll: paljon pieniä leipiä kansalle jaettavaksi!)*
 Siunattu olkoon ...3 pappi: Herran siunaus..
 Kuoro: Kunnia olkoon Jumalalle... -*kuninkaanovet avataan, täysi valaistus!*
 Joulun Evankeliumi
 saarna
 Kunnia olkoon...jne loppusiunaus
 + juhlan tropari ja kontakki keskellä kirkkoa analogin edessä
*Kansan käydessä suutelemassa juhlaikonia ja saaden papilta voitelun ja
 äsken siunatun kirkkoleivän, kuoro laulaa esim. joulun kanonia.*

Palveluksen päätyttyä papisto ja kuoro nauttivat yhdessä
 siunatun viinin Jumalaa kiittäen ja "kaljadko` ja laulaen".
 Kristus syntyy! - Kiittäkää!

KUNINKAALLISET HETKET

Palveluksen alku:

Keskelle kirkkoa on asetettu analogi, johon on varattu kynttilä, mikä aina sytytetään papin evankeliumiluvun ajaksi sekä suuriin suitsutuksiin I ja IX hetkissä. Kynttiläkantaja saattokynttilän kanssa asettuu solealle kuninkaan oven eteen. Esirippu ja kuninkaan ovi avataan. Diakoni (jos on) suitsutusastiaa ja diakoninkynttilää sekä pappi Evankeliumikirjaa kantaen tulevat kuninkaan ovesta ja saattokynttilää seuraten menevät keskelle kirkkoa, analogin ääreen. (Jos diakonia ei ole, voi kynttiläkantaja myös suitsutusastian!) Saattokynttilä asetetaan analogin eteen, pappi asettaa Evankeliumikirjan analogille. Kaikki hetket, aina IX hetken evankeliumin lukemisen päätökseen asti toimitetaan keskellä kirkkoa, analogin äärellä. Rukouskumarrusten jälkeen aloitetaan I hetken palvelus.

I HETKI

Diakoni: Siunaa, isä.

Pappi: Kiitetty olkoon Jumalamme alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Lukija: Aamen. Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle!

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdistameidat kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistameidat synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaassa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

(Hetä ylistyslauselman jälkeen pappi, palava kynttilä kädessään ja diakoni diakoninkynttilän kanssa edellä käyden, suorittavat suuren suitsutuksen, kuten vigilioiden polyeleossa: ensin Evankeliumin ympäri, ristin muotoisesti, sitten koko alttarin, kuninkaan ovelle, ikonostaasille; koko kirkon ympäri, laulajille, koko kansalle, taas kuninkaan ovelle, Kristuksen ja Jumalansynnyttäjän ikoneille, keskellä kirkkoa taas Evankeliumille, sitten pappi diakonille ja lopuksi diakoni papille. Kynttilänkantaja vie suitsutusastian pois. Lukijan on seurattava, että psalmien lukeminen kestää koko suitsutuksen ajan!)

Lukija: Aamen. Herra, armahda (12 kertaa).

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Psalmi 5

Herra, kuule minua, huomaa huokaukseni! Kuninkaani ja Jumalani, kuule, kun huudan sinulta apua. Sinua minä rukoilen. Herra, jo aamulla kuulet ääneni, aamun hetkellä tuon sinulle pyyntöni ja odotan vastaustasi. Jumala, sinä et siedä vääryyttä. Pahat eivät saa sinulta suojaa, rehentelijät eivät saa astua eteesi. Sinä vihaat väärintekijöitä, valheenpuhujat sinä tuhoat, murhamiehet ja petturit sinä kiroat. Mutta minä saan tulla sinun temppeleesi suuren hyvytesi tähden. Minä saan kumartaa pyhäkköösi päin, osoittaa sinulle kunnioitusta. Herra, johdata Herra, johdata minua tahtosi tietä, tasoita minulle polku vihamiesteni nähden! Heidän sanaansa ei voi luottaa, he hautovat tuhoa sydämessään. Heidän puheissaan väijyy avoin hauta, heidän kielensä on liukas ja pettävä. Langeta heille tuomiosi, Jumala, anna heidän aikeittensa raueta! Karkota heidät luotasi, heidän rikoksensa ovat lukemattomat. Sinua vastaan he ovat nousseet. Iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, loppumaton olkoon heidän riemunsa! Sinä suojelet niitä, jotka rakastavat sinua, sinä olet heidän ilonsa lähde. Sinä, Herra, annat siunauksesi vanhurskaalle, sinun hyvytesi suojaa häntä kuin kilpi.

Psalmi 45

Sydämeni on tulvillaan kauniita sanoja. Minä lausun säkeeni kuninkaalle - olkoon kieleni kuin taitavan kirjurin kynä. Kuningas, olet kaunein ihmisten joukossa, sinun huulesi puhuvat suloisia sanoja. Siunatkoon Jumala sinua iäti! Vyötä miekka kupeellesi, sankari, pukeudu valtaan ja loistoon. Nouse taisteluun totuuden ja oikeuden puolesta, aja köyhän asiaa. Tehkään oikea kätesi pelottavia tekoja. Olkoot nuolesi terävät, kansat alistukoot valtaasi, pettäköön vihollistesi rohkeus! Sinun valtaistuimesi on niin kuin Jumalan, se pysyy ikuisesti, sinun valtikkasi on oikeuden valtikka. Sinä rakastat oikeutta ja vihaat vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on nostanut sinut veljiesi joukosta ja voidellut sinut riemun öljyllä. Vaatteesi tuoksuvat mirhalta, aaloelta ja kassialta. Norsunluupalatseista kaikuu sinun iloksesi kielisoitinten musiikki. Hovisi kaunistuksena on kuninkaiden

tyttäriä, kuningatar seisoo oikealla puolellasi yllään Ofirin kultaa. Kuule, tyttäreni, kuuntele neuvoani. Unohda kansasi, unohda isäsi suku. Sytyttäköön kauneutesi kuninkaan! Hän on sinun herrasi. Kumarru hänen eteensä, sinä Tyroksen prinsessa. Maan rikkaat pyrkivät lahjoillaan sinun suosioosi. Kuninkaan tytär saapuu palatsiin kaikessa loistossaan, hänen vaatteensa ovat kullalla kirjutut. Juhlapuvussa hänet viedään kuninkaan eteen. Neidot, ystävättäret, seuraavat häntä. Heitä viedään riemusaatossa, he astuvat kuninkaan palatsiin. Nouskoot sinun poikasi, kuningas, isiesi sijaan, saat asettaa heidät ruhtinaiksi maahasi. Minä säilytän nimesi polvesta polveen, ja sen tähden kansat ylistävät sinua nyt ja aina.

Psalmi 46

Jumala on turvamme ja linnamme, auttajamme hädän hetkellä. Sen tähden emme pelkää, vaikka maa järkkyy, vaikka vuoret vaipuvat merten syvyyksiin. Meret pauhaavat ja kuohuvat, vuoret vapisevat Jumalan suuruuden edessä. Virta ja kaikki sen haarat ilahduttavat Jumalan kaupunkia, Korkeimman pyhiä asuinsijoja. Jumala on kaupunkinsa keskellä, kaupunki ei järky. Hän auttaa sitä, kun aamu valkenee. Kansojen meri kuohuu, valtakunnat horjuvat, maa järkkyy hänen äänestään. Tulkaa ja katsokaa Herran tekoja, hänen voimansa herättää pelkoa kaikkialla. Koko maailmasta hän hävittää sodat, hän särkee jousen ja taittaa keihään, hän tuhoaa kilvet tulella. "Lakatkaa te huolehtimasta! Tietäkää, että minä olen Jumala, kaikkia kansoja mahtavampi, korkein koko maailmassa." Herra Sebaot on kanssamme, Jaakobin Jumala on turvamme.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3)

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: Aattopäivän tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kutsuttuna | Maria Betlehemissä muinoin Daavidin sukulaisena kirjoittautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen kanssa. | Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa majatalossa, | osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi saliksi. || Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

Neitseekeksi kätöksen kat - set - ta - ta Maria Etelämerestä maahan
 Taivaan sekkäksesi kätöksessäsi vaimo puhtaaksi Äidiksi vaimokses
 kuo - si. Mutta kuo synnyttämäsi akka tui eiki hollä oita siun
 set - ja - ta - ko - si. osittamasi hollä kätöksessäsi puhtaksi
 set - ke - si. kätöksesi sytytys kätöksessäsi maahan
 kätöksessäsi kätöksessäsi ka - si

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Miksi nimittäisimme sinua, oi Armoitettu? - Taivaaksi, sillä sinusta on koittanut vanhurskauden Aurinko; paratiisiksi, sillä sinä olet kasvattanut turmeltumattomuuden kukan; Neitseekeksi, sillä sinä pysyit miehen tietämättömänä; puhtaaksi Äidiksi, sillä sinä kannoit pyhässä sylissä Poikaa, joka on kaikkien Jumala. Rukoile, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Idiomelon-stikiirat, Jerusalemin patriarkka Sofronioksen runoelma.

Kuoro: stikiira 8.säv.:

Valmistaudu Betlehem, | seimi kaunistu, luola ota vastaan. | Totuus on tullut; varjot ovat väistyneet. | Jumala on ilmestynyt ihmisille Neitseestä. | Jumala on tullut kaltaiseksemme. | Hän on meidät jumalallisiksi tehnyt. | Aadam ja Eeva ovat uudistuneet. | Jumalan suunnitelma on maan päällä toteutunut. | Jumala on pelastanut ihmissuvun.

8.säv.:

Val - mis-tau-du Be - tle- hem, seimi kaunistu, luola ota
 vas - - taan. Totuus on tullut; var- jot o- vat väis- ty- neet.
 Jumala on ilmestynyt ihmisille Neit- sees- tä. Jumala on tullut
 kal- tai- sek- sem- me. Hän on meidät ju- ma- lal- li- sik- si
 teh - nyt. Aadam ja Eeva ovat uu- dis- tu- neet. Jumalan suunni-
 telma on maan päällä to- teu- ty- nut. Jumala on pe- las- ta- nut
 ih- mis- su- vun.

Sama stikiira toistetaan ilman liitelauselmää.

Lukija: Jumala tulee Teemanista. Pyhä saapuu metsän varjoamalta vuorelta.

Kuoro: stikiira 3.säv.:

Nyt täyttyvät profetiat. | Salaiset ennustukset toteutuvat. | Sinä, Juudan Betlehem, | et ole suinkaan vähäisin heimosi valtiaista. | Sinä olet edeltä käsin valmistanut luolan, | sinusta on koittanut kansojen hallitsija. | Puhtaasta Neitseestä on syntynyt Kristus Jumala. | Hän hallitsee kansaansa – Uutta Israelia. || Häntä ylistäkäämme kaikki.

Lukija: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman ja olen peljästynt. Herra, minä ymmärsin Sinun tekosi ja olen kauhistunut.

Sama stikiira toistetaan.

3.säv.:

Nyt täyttyvät pro - fe - ti - at. Salaiset ennustukset to - teu - tu - vat

Sinä, Juudan Be - tle - hem, et ole suinkaan vähäisin heimosi

val - ti - ais - ta. Sinä olet edeltä käsin valmistanut luo - lan,

sinusta on koittanut kansojen hal - lit - si - ja. Puhtaasta Neitseestä

on syntynyt Kris - tus Ju - ma - la. Hän hallitsee kansaansa -

Uutta Is - ra - e - li - a. Hän - tä y - lis - tä - kääm - me kaik - ki.

Lukija: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: stikiira 8.säv.:

Näin puhuu Joosef Neitseelle: | Mistä on kysymys, mitä sinulle on oikein tapahtunut? | Olen ymmälläni ja ihmettelen, olen hämilläni täysin. | Mene pian pois silmistäni! | Mistä on kysymys, mitä sinulle on oikein tapahtunut? | Kunnian sijasta olet saattanut minut häpeään. | Ilon sijasta olet tuottanut murhetta. | Ylistämisen sijasta minua nyt moititaan. | En kestä enää ihmisten ylenkatsetta. | Temppelein papit antoivat sinut minulle Herran puhtaana neitseenä. | | Ja mitä nyt näenkään!

Näin puhuu Joosef Neit - seel - le: Mistä on kysymys, mitä sinulle on

oikein ta - pah - tu - nut? Olen ymmälläni ja ihmettelen, olen

hä - mil - lä - ni täy - sin. Mene pian pois sil - mis - tä - ni! Mistä on

kysymys, mitä sinulle on oikein ta - pah - tu - nut? Kunnian sijasta

olet saattanut mi - nut, hä - pe - ään. Ilon sijasta olet tuottanut

mur - het - ta. Ylistämisen sijasta minua nyt moi - ti - taan.

En kestä enää ih - mis - ten y - len - kat - set - ta. Temppelein papit

antoivat sinut minulle Herran puhtaana neit - see - nä.

Ja mi - tä nyt nä - en - kään!

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sama stikiira toistetaan.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: *Prokimeni, 4.säv.:*

Herra lausui minulle: Sinä olet minun Poikani, | tänä päivänä minä sinut synnytin.

Liitelauselma: Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Miikan kirjasta.

(Miika 5:1-3. Huom! Rekisterissä on ollut virhel!)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Sinä Betlehem, sinä Efrata, sinä olet pienin Juudan sukukuntien joukossa! Mutta sinun keskuudestasi nousee Israelille hallitsija. Hänen juurensa ovat muinaisuudessa, ikaikojen takana.

Herra jättää Israelin vain siksi ajaksi, kun synnyttävä synnyttää. Sitten israelilaisten luokse palaavat heidän jäljelle jääneet veljensä.

Hallitsija on nouseva ja kaitseva heitä Herran voimalla. Herra, hänen Jumalansa, antaa hänelle vallan ja kunnian. He saavat elää rauhassa, sillä hänen valtansa ulottuu maan ääriin saakka.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä heprealaisille.
(Hebr.1:1-12.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Veljet! Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat.

Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle.

Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi.

Ei Jumala ole yhdellekään enkelille milloinkaan sanonut: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ei myöskään näin: Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani.

Kun Jumala jälleen tuo Esikoisensa maailmaan, hän sanoo: Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä.

Enkeleistä hän sanoo näin: Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi.

Mutta Pojastaan hän sanoo: Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka.

Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä, sinut, ei kumppaneitasi.

Ja myös näin: Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat.

Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otolliseksi kuulemaan pyhää evankeliumia.

Kuoro: Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää Evankeliumia.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Pappi: Lukekaamme pyhää Evankeliumia Matteuksen mukaan.
(Matt.1:18-25.)

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Diakoni: Kuulkaamme.

Evankeliumin lukemisen ajaksi papille annetaan palava kynttilä.

Pappi:

Jeesuksen Kristuksen syntymä tapahtui näin. Maria, Jeesuksen äiti, oli kihlattu Joosefille. Ennen kuin heidän liittonsa oli vahvistettu, kävi ilmi, että Maria, Pyhän Hengen vaikutuksesta, oli raskaana.

Joosef oli lakia kunnioittava mies mutta ei halunnut häpäistä kihlattuaan julkisesti. Hän aikoi purkaa avioliittosopimuksen kaikessa hiljaisuudessa.

Kun Joosef ajatteli tätä, hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä.

Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä."*

Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut: - Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel - se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme. Unesta herättyään Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli käskenyt ja otti Marian vaimokseen.

Hän ei kuitenkaan koskenut vaimoonsa ennen kuin tämä oli synnyttänyt pojan. Joosef antoi pojalle nimen Jeesus.

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Lukija:

Vahvista Herra käymiseni sanassasi, äläkä anna minkään jumalattomuuden minua vallita. Lunasta minut ihmisten väkivallasta, niin minä käskysi pidän. Valista kasvosi palvelijoillesi ja opeta minulle sääntösi. Täyttyköön suuni Sinun kiittämisestäsi, Herra, että veisuilla ylistäisin Sinun kunniaasi, koko päivän Sinun jalouttasi.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Kuoro: Aamen. Esijuhlan kontakki, 3.säv.:

Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. | Riemuitse tästä, maailma, | ja ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, | joka ilmestyy, | | Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

kontakki, 3.säv.:

Aamen. Tänä päi-vä- nä Neit- syt saapuu synnyttääkseen luolassa

sanoin kuvaamattomasti iankaik- ki- sen Sa - nan. Riemuitse tästä,

maa - il - ma, ja ylistä enkelein ja paimenten kans - sa Hän - tä,

jo - ka, il - mes - tyy, Lapsukaista, i-an-kaik - kis - ta

Ju - ma - laa.

Lukija: Herra, armahda. (40 kertaa; normaalisti 3x)

(Voidaan lukea vasta yhdeksännessä hetkessä:)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan - Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja - Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Aamen.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, sinua, totinen Jumalansynnyttävä.

Herran nimeen siunaa, isä.

Pappi: Jumala, ole meille armollinen ja siunaa meitä! Valista kasvosi meille ja armahda meitä!

Lukija: Aamen.

Pappi:

Kristus, totinen Valkeus, joka valistat ja pyhität jokaisen maailmaan tulevan ihmisen. Kuvautukoon meissä Sinun kasvojesi valkeus, että me siinä lähestymättömän valkeuden näkisimme; ja ojenna meidän askelemme Sinun käskyjesi täyttämiseen, puhtaimman Äitisi ja kaikkien pyhien esirukouksien tähden.

(Sinulle, oi Jumalansynnyttävä - ei tule!)

(Hetken loppurukouksen aikana kynttilänkantaja tuo diakonille suitsutusastian!)

III HETKI

(Psalmiin lukemisen aikana diakoni suitsuttaa evankeliumianalogin ristin muotoisesti, neljältä suunnalta, sitten kuninkaan ovelle ja koko ikonostaasin, edelleen papille, laulajille, koko kansalle, uudelleen kuninkaan ovelle, Kristuksen ja Jumalansynnyttäjän ikoneille, palaa takaisin analogin ääreen ja suitsuttaa Evankeliumikirjalle ja papille. Kynttilänkantaja vie suitsutusastian pois. Lukijan on seurattava, että psalmien lukeminen kestää koko suitsutuksen ajan!)

Lukija:

Tulkaa, kumartakaamme meidän kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Psalmi 67

Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, hän kirkastakoon meille kasvonsa. Silloin koko maa oppii tuntemaan sinun tiesi, Jumala, ja kaikki kansat saavat tietää, että sinä autat. Ylistäkööt kansat sinua, Jumala, ylistäkööt sinua kaikki kansat. Kansat iloitkoot ja riemuitkoot, sillä sinä jaat niille oikeutta, sinä johdatat kansakuntia maan päällä. Ylistäkööt kansat sinua, Jumala, ylistäkööt sinua kaikki kansat. Maa on antanut satonsa. Jumala, meidän Jumalamme, siunatkoon meitä yhä. Siunatkoon Jumala meitä, ja palvelkoot häntä kaikki maan ääret.

Psalmi 87

Herra on perustanut oman kaupunkinsa pyhille vuorille. Hän rakastaa Siionia, sen portteja, enemmän kuin mitään muuta Jaakobin kaupunkia. Kunniakasta on kaikki, mitä sinusta kerrotaan, Jumalan kaupunki! Kuulkaa, Egypti ja Babylon, Filistea, Tyros ja Nubia, kuulkaa, naapurit, mitä kerron teille: "Hän on syntynyt siellä!" Ja Siionille ilmoitetaan: "Se mies on syntynyt täällä!" Korkein pitää Siionin lujana. Herra kirjoittaa kansojen kirjaan: "Hän on syntynyt Siionissa." Ja kaikki tanssivat ja laulavat: "Sinussa ovat minun lähteeni!"

Psalmi 51

Jumala, ole minulle armollinen hyvydessäsi, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja anna lankeemukseni anteeksi. Minä tiedän pahat tekoni, minun syntini on aina minun edessäni. Sinua, sinua vastaan olen rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtosi. Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset. Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun. Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden - ilmoita siis minulle viisautesi! Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi. Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut. Käännä katseesi pois synneistäni ja pyyhi minusta kaikki pahat tekoni. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki. Älä karkota minua kasvojesi edestä, älä ota minulta pois pyhää henkeäsi. Anna minulle jälleen pelastuksen riemu ja suo minun iloiten sinua seurata, niin opetan tiesi sinusta luopuneille, ja he palaavat

sinun luoksesi. Jumala, pelastajani, päästä minut verivelasta, niin minä riemuiten ylistän hyvyyttäsi. Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa sinun kunniaasi. Jos toisin sinulle teurasuhrin, se ei sinua miellytä, polttouhriakaan et huoli. Murtunut mieli on minun uhrini, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala. Osoita Siionille laupeutesi ja rakenna jälleen Jerusalemin muurit! Silloin otat taas vastaan määräuhrit, ja alttarille tuodaan teurashärät.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3)

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: Aattopäivän tropari 4. sävelmällä:

Neitseelliseen äitiyteen kutsuttuna | Maria Betlehemissä muinoin
Daavidin sukulaisena kirjoittautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen
kanssa. | Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa
majatalossa, | osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi saliksi. || Kristus
syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kut - sūt - tu - na Maria Betlehemissä muinoin

Daavidin sukulaisena kirjoittautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen

kans - sa. Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa

ma - ja - ta - los - sa, osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi

sa - lik - si. Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin

lankeemuksessa turmeltuneen ku - van.

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Jumalansynnyttäjä, sinä olet tosi viinipuu, joka olet kantanut meille elämän hedelmän. Me rukoilemme sinua, oi Valtiatar, kanna apostolien ja kaikkien pyhien kanssa esirukouksesi meidän puolestamme, että Herra armahtaisi sielujamme.

Idiomelon-stikiirat, Jerusalemin patriarkka Sofronioksen runoelma.

Kuoro: stikiira 6.säv.:

Tämä on meidän Jumalamme. | Ei ole toista Hänen vertaistaan. | Hän on syntynyt Neitseestä. | Hän elää ihmisenä ihmisten keskellä. | Ainosyntyinen Jumalan Poika makaa ihmisenä vähäisessä luolassa. | Kunnian Kuningas on kapaloihin kääritty. | Tähti johtaa tietäjät Häntä kumartamaan. | Ja me ihmiset veisaamme: || Pyhä Kolminaisuus, pelasta meidän sielumme.

stikiira 6.säv.:

Tämä on meidän Ju- ma- lam- me. Ei ole toista Hänen ver- tais- taan.

Hän on syntynyt Neit- sees- tä. Hän elää ihmisenä ihmisten kes- kel- lä.

Ainosyntyinen Jumalan Poika makaa ihmisenä vähäisessä luo- las- sa.

Kunnian Kuningas on kapaloihin kää- rit- ty. Tähti johtaa tietäjät Häntä

ku- mar- ta- maan. Ja me ihmiset vei- saam- me: Pyhä Kolminaisuus,

pelas- ta mei- dän sie- lum- me.

Sama toistetaan ilman liitelauselmia.

Lukija: Jumala tulee Teemanista. Pyhä saapuu metsän varjoamalta vuorelta.

Kuoro: stikiira 8.säv.:

Herra, hengelliset sotajoukkosi ovat pelon vallassa. | Hämmentyneinä he edeltä käsin näkevät, kuinka syntymisesi on salaisuus. | Sinä tahdoit tulla nyt pieneksi lapseksi. | Sinä, joka taivaan tähdillä kaunistat. | Sinä makaat nyt järjettömäin eläinten seimessä. | Sinä, joka pidät koossa ääret maan. | Oi armosi rikkautta. | Suuri on laupeutesi. || Kristus Jumala kunnia olkoon Sinulle.

stikiira 8.säv.:

Her-ra, hengelliset sotajoukkosi ovat pelon val-las-sa. Hämmen-tyneinä he edeltä käsin näkevät, kuinka syntymisesi on sa-lai-suus. Sinä tahdoit tulla nyt pie-nek-si lap-sek-si. Sinä, joka taivaan tähdillä kau-nis-tat. Sinä makaat nyt järjettömäin eläinten sei-mes-sä. Sinä, joka pidät koossa maan ää-ret. Oi armosi rik-ka-ut-ta. Suuri on lau-pe-u-te-si. Kristus Jumala kun-ni-a ol-koon Si-nul-le.

Lukija: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman ja olen peljästynt.
Herra, minä ymmärsin Sinun tekosi ja olen kauhistunut.

Sama stikiira toistetaan.

Lukija: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: stikiira 3.säv.:

Joosef, selitä meille mistä on kysymys? | Sinä otit huomaasi neitseen
Herran temppelessä. | Nyt hän on jo raskaana Betlehemin kaupungissa. |
Joosef kertoo: Olen tutkinut tarkoin profetiat. | Itse Herran enkeli on
minua puhutellut. | Nyt olen vakuuttunut asiasta: | Maria synnyttää
selittämättömästi Jumalan. | Itämaan tietäjät tulevat Häntä
kumartamaan. | He palvovat Häntä arvokkailla lahjoillaan. || Herra,
meidän tähtemme lihaksi tullut, - kunnia olkoon Sinulle!

Stikiira 3.säv.:

Joosef, selitä meille mistä on kysymys? Sinä otit huomaasi neitseen
Herran temppelessä. Nyt hän on jo raskaana Betlehemin kau-pun-
gis- sa. Joosef kertoo: Olen tutkinut tarkoin pro- fe- ti- at. Itse Herran
enkeli on minua pu- hu- tel- lut. Nyt olen vakuuttunut a- si- as- ta:
Maria synnyttää selittämättömästi Ju- ma- lan. Itämaan tietäjät tulevat

Häntä ku-mar-ta-maan. He palvovat Häntä arvokkailla lah-joil-laan.

Herra, meidän tähtemme lihaksi tullut, - kun-ni-a ol-koon Si-nul-le!

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sama stikiira toistetaan.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: *Prokimeni, 4.säv.:*

Lapsi on meille syntynyt, | Poika on meille annettu.

Liitelauselma: Jonka hartioilla on Herraus.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Baarukin kirjasta. (Baaruk 3:36-4:4.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Tämä on meidän Jumalamme, kukaan toinen ei ole minkään arvoinen Hänen rinnallaan. Hän on löytänyt kaikki viisauden tiet ja antanut sen palvelijalleen Jaakobille ja rakastetulleen Israelille. Tämän jälkeen se ilmestyi maan päälle ja vaelsi ihmisten keskuudessa. Viisaus on Jumalan käskyjen kirja, laki, joka pysyy iankaikkisesti. Kaikki, jotka pitävät siitä kiinni, saavat elää, mutta ne, jotka sen hylkäävät, kuolevat. Käänny, Jaakob, ja tartu siihen, vaella kirkkaudessa, joka sen valosta lähtee. Älä anna kunniaasi toiselle äläkä etuusi vieraalle kansalle. Autuaita olemme me, oi Israel, sillä me tunnemme, mikä on Jumalalle otollista.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Pyhän apostoli Paavalin lähetykskirjeestä Galatalaisille.
(Gal-3:23-29.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Veljet! Mutta ennen kuin uskon aika tuli, me jouduimme olemaan lain vartioimina ja sen vankeina, kunnes usko ilmestyisi.

Näin laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, jotta me sitten tulisimme vanhurskaiksi uskosta.

Nyt uskon ilmestyttyä emme enää ole valvojan alaisia.

Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen.

Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen yllenne.

Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.

Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otolliseksi kuulemaan pyhää evankeliumia.

Kuoro: Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää Evankeliumia.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Pappi: Lukekaamme pyhää Evankeliumia Luukkaan mukaan. (Luukas 2:1-20.)

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Diakoni: Kuulkaamme.

Evankeliumin lukemisen ajaksi papille annetaan palava kynttilä.

Pappi:

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano.

Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana.

Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun.

Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta.

Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa.

Yhtäkkiä heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet,

mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.

Tämä on merkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä.”

Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa”.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: ”Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti.”

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.

Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu.

Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään.

Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Lukija:

Kiitetty olkoon Herra joka päivä. Meitä kantaa Jumala, meidän apumme. Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Kuoro: Aamen. Esijuhlan kontakki, 3.säv.:

Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin
kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. | Riemuitse tästä, maailma, | ja
ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, | joka ilmestyy, ||
Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

kontakki, 3.säv.:

Aamen. Tänä päi-vä- nä Neit- syt saapuu synnyttääkseen luolassa

sanoin kuvaamattomasti iankaik- ki- sen Sa - nan. Riemuitse tästä,

maa - il - ma, ja ylistä enkelein ja paimenten kans - sa Hän - tä,

jo- ka, il- mes - tyy, Lapsukaista, i-an-kaik - kis - ta

Ju - ma - laa.

Lukija: Herra, armahda. (40 kertaa; normaalisti 3x)

(Voidaan lukea vasta yhdeksännessä hetkessä:)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan -Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja -Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Amen.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Herran nimeen siunaa, isä.

Pappi: Pyhien isiemme esirukouksien tähden Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, armahda meitä.

Lukija: Amen.

Herra Jumala, Isä Kaikkivaltias, Herra ainokainen Poika Jeesus Kristus ja Pyhä Henki, yksi Jumaluus, yksi Voima, armahda minua syntistä ja niillä vaiheilla, jotka Sinä itse parhaiten tiedät, pelasta minut, Sinun kelvoton palvelijasi, sillä Sinä olet kiitetty iankaikkisesti. Amen.

VI HETKI

(Psalmien lukemisen aikana diakoni suitsuttaa samoin kuin on neuvottu III hetken alussa. Kynttiläkantaja vie suitsutusastian pois. Lukijan on seurattava, että psalmien lukeminen kestää koko suitsutuksen ajan!)

Lukija:

Tulkaa, kumartakaamme meidän kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Psalmi 72

Jumala, neuvo kuninkaalle lakisi, opeta oikeamielisyys hallitsijalle! Hän jakakoon kansallesi oikeutta, köyhiä palvelijoitasi hän auttakoon, niin vuoret kantavat rauhan hedelmää ja oikeus verhoaa kukkulat. Olkoon hänen tuomionsa köyhän turva, maan vähäiset saakoot hänen apunsa, ja sortajat hän murskatkoon, niin häntä kunnioitetaan polvesta polveen, niin kauan kuin kiertävät aurinko ja kuu. Olkoon hän kuin sade kuivalle nurmelle, kuin maahan lankeava kevätsade. Kukoistakoon oikeus hänen päivinänsä, ja vallitkoon rauhan runsaus, kunnes kuuta ei enää ole. Merestä mereen hän hallitkoon, suurelta virralta maan ääriin asti. Kumartakoot häntä aavikoitten asujat, hänen edessään viholliset nuolkoot tomua. Saakoon hän Tarsisin ja meren saarten lahjat, Saban ja Seban kuninkaitten verot. Kaikki kuninkaat kumartakoot häntä, ja palvelkoot häntä kaikki kansat, sillä hän kuulee köyhän avunhuudot ja rientää turvattoman auttajaksi. Hän säälii kurjaa ja avutonta ja pelastaa köyhät ahdingosta, lunastaa heidät väkivallan ja sorron alta, ja jokaisen henki on hänelle kallis. Eläköön hän kauan ja saakoon Saban kultaa. Rukoilkoon kansa aina hänen puolestaan, pyytäköön lakkaamatta hänelle siunausta, niin maa kasvaa viljaa yltäkülläisesti, vainiot lainehtivat vuorten harjanteilla asti, laiho on sankka kuin Libanonin metsä ja lyhteet lukuisat kuin ruoho maassa. Pysyköön hänen nimensä ikuisesti, muistettakoon se aina auringon alla. Tuokoon se kaikille siunausta, ja kansat ylistäkööt hänen onneaan. Ylistetty on Herra, Israelin Jumala, ihmeelliset ovat hänen tekonsa, ei ole hänelle vertaa! Ylistetty ikuisesti hänen nimensä kunnia. Maa on täynnä hänen kirkkauttaan.

Psalmi 132

Herra, muista Daavidia, muista, mitä hän sai kärsiä - hän, joka vannoi Herralle valan, antoi Jaakobin Väkevälle lupauksen: "Kotiteltaani en astu, en mene makuusijalleni, en suo silmilleni unta enkä lepoa silmäluomilleni, ennen kuin löydän Herralle sijan, asuinpaikan Jaakobin Väkevälle." Me kuulimme, että se on Efratassa, löysimme sen läheltä Jaaria. Menkäämme sinne, missä on Herran asumus, kumartukaamme hänen istuimensa eteen. Nouse, Herra, tule asuinpaikkaasi, sinä ja arkku, jossa voimasi on! Olkoon

pappiesi vaatteena vanhurskaus, riemuitkoot sinun uskolliset palvelijasi. Daavidin, palvelijasi, takia: älä torju voideltuasi! Herra on vannonut Daavidille valan, antanut lupauksen, jota hän ei peruuta: "Oman jälkeläisesi minä asetan valtaistuimellesi. Jos poikasi pitävät minun liittoni ja säädökset, jotka heille opetan, myös heidän poikansa istuvat valtaistuimellasi aikojen loppuun saakka." Herra on valinnut Siionin, sen hän on halunnut asunnokseen. "Tämä on iäti minun asuinpaikkani. Tänne minä jään, tämän minä halusin. Siion saa minun siunaukseni: siltä ei ravintoa puutu, sen köyhät minä ruokin kylläisiksi. Sen pappien ylle minä puen pelastuksen, sen uskolliset iloitsevat ja riemuitsevat. Siellä minä uudistan Daavidin mahdin, sytytän voidellulleni lampun. Kaikki hänen vihollisensa minä vaatetan häpeällä. Hänen kruununsa sädehtii ja loistaa."

Psalmi 91

Se, joka asuu Korkeimman suojassa ja yöpyy Kaikkivaltiaan varjossa, sanoo näin: "Sinä, Herra, olet linnani ja turvapaikkani. Jumalani, sinuun minä turvaan." Herra pelastaa sinut linnustajan ansasta ja pahan sanan vallasta. Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla. Hänen uskollisuutensa on sinulle muuri ja kilpi. Et pelkää yön kauhuja etkä päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka liikkuu pimeässä, et tautia, joka riehuu keskellä päivää. Vaikka viereltäsi kaatuisi tuhat miestä ja ympäriltäsi kymmenentuhatta, sinä säästyt. Saat omin silmin nähdä, miten kosto kohtaa jumalattomia. Sinun turvanasi on Herra, sinun kotisi on Korkeimman suojassa. Onnettomuus ei sinuun iske, mikään vitsaus ei uhkaa sinun majaasi. Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua, missä ikinä kuljet, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen. Sinä poljet jalkoihisi leijonan ja kyyn, tallaat maahan jalopeuran ja lohikäärmeen. Herra sanoo: "Minä pelastan hänet, koska hän turvaa minuun. Hän tunnustaa minun nimeäni, siksi suojelen häntä. Kun hän huutaa minua, minä vastaan. Minä olen hänen tukena ahdingossa, pelastan hänet ja nostan taas kunniaan. Minä annan hänelle kyllähti elinpäiviä, hän saa nähdä, että minä autan häntä."

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3)
Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: Aattopäivän tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kutsuttuna | Maria Betlehemissä muinoin
Daavidin sukulaisena kirjoitautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen
kanssa. | Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa
majatalossa, | osoitautui luola kuningattarelle ylvääksi saliksi. || Kristus
syntyy jälleenkorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kut - sut - tu - na Maria Betlehemissä muinoin

Daavidin sukulaisena kirjoitautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen

kans - sa. Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa

ma - ja - ta - los - sa, osoitautui luola kuningattarelle ylvääksi

sa - lik - si. Kristus syntyy jälleenkorottaakseen muinoin

lankeemuksessa turmeltuneen ku - van.

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Koska meillä itsellämme monien syntiemme tähden puuttuu uskallus, niin rukoile sinä, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, sinusta syntynyttä, sillä äidin rohkeus voi paljon Herran edessä. Älä, oi Puhtain, hylkää syntisten rukouksia, sillä Hän, joka meidän edestämme tahtoi kärsiä, on laupias ja voi pelastaa meidät.

Idiomelon-stikiirat Jerusalemin patriarkka Sofronioksen runoelma.

Kuoro: stikiira 1. sävelmä

Uskovaiset, tulkaa ja ylentäkäämme mielemme. | Katsokaamme, kuinka Jumala laskeutuu alas taivaasta. | Nyt Hän on kanssamme Betlehemissä. | Ylentäkäämme mielemme! | Mirhavoiteen sijasta tuokaamme Hänelle lahjaksi käytännön hyveitä. | Uskovaiset, valmistautukaamme syntymäjuhlan viettoon. | Hengellisenä aarteenamme kohottakaamme veisumme: | Jumalan on kunnia korkeuksissa. | Pyhän Kolminaisuuden rakkaus ihmisiin on toteutunut. || Ihmisiä rakastava Herra on perisynnistä vapauttanut Aadamin.

Kuoro 1. stikiirasävelmällä:

Uskovaiset, tulkaa ja ylentäkääm- me mie- lem- me. Katsokaamme,
kuinka Jumala laskeutuu alas tai- vaas- ta. Nyt Hän on kanssamme
Bet- le- he- mis- sä. Y- len- tä- kääm- me mie- lem- me! Mirha- voi- teen
sijasta tuokaamme Hänelle lahjaksi käytän- nön hy- vei- tä. Uskovaiset,
valmistautukaamme syntymäjuhlan viet - toon. Hengellisenä aar-
teenamme kohottakaam- me vei- sum- me: Jumalan on kunnia
kor- ke- uk- sis- sa. Pyhän Kolminaisuuden rakkaus ihmi- siin on
to- teu- tu- nut. Ihmisiä rakastava Herra on perisynnistä
vapauttanut Aa- da- min.

Sama toistetaan ilman liitelauselmaa.

Lukija: Jumala tulee Teemanista. Pyhä saapuu metsän varjoamalta vuorelta.

Kuoro: stikiira 4.säv.:

Kuuntele taivas ja ymmärrä maa. | Maan kamarat järkkyvät, maan uumenet pelosta värisevät. | Jumala ja Luoja on tullut lihaksi. | Ihmislapsena on nyt luomakunnan Luoja. | Kuinka suuri onkaan Jumalan rikkaus, viisaus ja tieto. | Hänen tuomionsa ovat selittämättömät. || Hänen tiensä ovat tutkimattomat.

4.säv.:

Kuuntele taivas ja ymmärrä maa. Maan kamarat järkkyvät, maan uumenet pelosta väri-se-vät. Ju-ma-la ja Luoja on tullut li-hak-si. Ihmislapsena on nyt luomakunnan Luo-ja. Kuinka suuri onkaan Jumalan rikkaus, viisaus ja tie - - - to. Hänen tuomionsa ovat se-lit-tä-mät-tö - mät. Hänen tiensä o-vat tut-ki-mat-to-mat.

Lukija: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman ja olen peljästynt. Herra, minä ymmärsin Sinun tekosi ja olen kauhistunut.

Sama stikiira toistetaan.

Lukija: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: stikiira 5.säv.:

Kristityt katsokaamme, tapahtuu ihme! | Se ylittää ymmärryksen. |
Kumartukaamme hurskaasti. | Uskolla veisatkaamme. | Raskaana oleva
Neitsyt saapuu tänään Betlehemiin. | Hän synnyttää Herran, Jumalan. |
Enkelten kuorot edeltä kiiruhtavat. | Tämän kaiken näkee Joosef, jolle
Maria oli kihlattu. | Joosef kysyy: Mitä outoa ja salaista sinussa tapahtuu,
oi Neitsyt? | | Miten voi lapsen synnyttää koskematon, puhdas neitsyt.

Stikiira 5.säv.:

Kris-tityt katsokaamme, tapahtuu ih - me! Se ylittää ym- mär-ryk- sen.

Kumartukaamme hurs- kaas- ti. Us- kol- la vei- sat- kaam- me.

Raskaana oleva Neitsyt saapuu tänään Bet- le- he- miin. Hän synnyttää

Herran, Ju- ma- lan. En- kelten kuorot edeltä kii- ruh- ta- vat.

Tämän kaiken näkee Joosef, jolle Maria oli kih- lat- tu. Joosef kysyy:

Mitä outoa ja salaista sinussa tapahtuu, oi Neit- syt? Miten voi lapsen

synnyttää koskematon, - puh- das neit - - syt.

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sama stikiira toistetaan.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: *Prokimeni, 4.säv.:*

Ennen aamuruskoa olen synnyttänyt Sinut kohdusta. | Herra on vannonut, eikä sitä kadu.

Liitelauselma: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Jesajan kirjasta. (Jesaja 7:10-16, 8:1-4, 8-10.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Herra puhui jälleen Ahasille ja sanoi hänelle:

"Pyydä Herralta, Jumalaltasi, todisteeksi merkki, pyydä vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta."

Mutta Ahas vastasi: "En pyydä. En pane Herraa koetukselle."

Niin Jesaja sanoi: "Kuule siis, sinä Daavidin kuningassuku! Eikö riitä, että te loputtomiin koettelette ihmisten kärsivällisyyttä, kun haluatte koetella vielä Jumalan, minun Jumalani, kärsivällisyyttä?"

Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.

Pelkkää maitoa ja hunajaa tämä lapsi saa syödä siihen asti kun hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

Mutta ennen kuin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituvat ne maat, joita sinä nyt pelkääät noiden kahden kuninkaan vuoksi. Herra sanoi minulle: "Ota iso sinetikivi ja kaiverra siihen selvin kirjainmerkein: 'Maher- Salal-Has-Bas.'" (nimi merkitsee "saalis rientää, ryöstö joutuu"!)

Minä kutsuin todistajiksi luotettavat miehet, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

Ja minä lähestyin vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: "Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas, sillä ennen kuin tämä lapsi on oppinut sanomaan 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoksen aarteet ja Samarian ryöstösaalis Assyrian kuninkaan jalkojen juureen." Juudankin se saavuttaa, kuohuen se tulvii yli, kohoaa kaulaan saakka. Se levittää siipensä äärestä ääreen yli sinun maasi, Immanuel.

Kohottakaa sotahuuto, kansat, pian joudutte kauhun valtaan! Kuulkaa, te maan äärten asukkaat, pukeutukaa taisteluvarusteisiin, pian joudutte kauhun valtaan! Niin, pukeutukaa taisteluvarusteisiin, te joudutte kauhun valtaan!

Tehkää suunnitelma! Se raukeaa. Neuvotelkaa! Ei se hyödytä. Meidän kanssamme on Jumala!

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä hebrealaisille.
(Hbr. 1:10-2:3.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat.

Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät lopu.

Yhdellekään enkelille ei Jumala milloinkaan ole sanonut: Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät korokkeeksi jalkojesi alle.

Eivätkö enkelit ole palvelevia henkiä? Heidät lähetetään palvelemaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden.

Sen tähden meidän on tarkoin ja tunnollisesti pidettävä mielessämme se, minkä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi virran vieminä harhaan. Johan sekkin sanoma, jonka enkelit toivat, osoittautui paikkansa pitäväksi, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai ansaitsemansa palkan.

Kuinka sitten me voisimme välttää rangaistuksen, jos emme pidä arvossa sitä suurta pelastusta, jota itse Herra ensimmäisenä julisti? Ne, jotka kuulivat hänen julistuksensa, ovat sen todistuksellaan vahvistaneet ja välittäneet meille.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otolliseksi kuulemaan pyhää evankeliumia.

Kuoro: Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta. Oikaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää Evankeliumia.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Pappi: Lukekaamme pyhää Evankeliumia Matteuksen mukaan.
(Matteus 2:1-12.)

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Diakoni: Kuulkaamme.

Evankeliumin lukemisen ajaksi papille annetaan palava kynttilä.

Pappi:

Siihen aikaan kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Jerusalemiin tuli idästä tietäjiä.

He kysyivät: "Missä se juutalaisten kuningas on, joka nyt on syntynyt? Me näimme hänen tähtensä nousevan taivaalle ja tulimme osoittamaan hänelle kunnioitustamme."

Kuullessaan tästä kuningas Herodes pelästyi, ja hänen kanssaan koko Jerusalem.

Hän kutsui koolle kansan ylipapit ja lainopettajat ja tiedusteli heiltä, missä messiaan oli määrä syntyä.

"Juudean Betlehemissä", he vastasivat, "sillä näin on ilmoitettu profeetan kirjassa:

- Sinä, Juudan Betlehem, et ole suinkaan vähäisin heimosi valtiaista, sillä sinusta lähtee hallitsija, joka on kaitseva kansaani Israelia." Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja otti heiltä juurta jaksain selville, milloin tähti oli tullut näkyviin.

Sitten hän lähetti heidät Betlehemiin. "Menkää sinne", hän sanoi, "ja ottakaa asiasta tarkka selko. Kun löydätte lapsen, niin ilmoittakaa minulle, jotta minäkin voisin tulla kumartamaan häntä."

Kuninkaan sanat kuultuaan tietäjät lähtivät matkaan, ja tähti, jonka he olivat nähneet nousevan taivaalle, kulki heidän edellään. Kun tähti tuli sen paikan yläpuolelle, missä lapsi oli, se pysähtyi siihen.

Miehet näkivät tähden, ja heidät valtasi suuri ilo.

He menivät taloon ja näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian. Silloin he maahan heittäytyen kumarsivat lasta, avasivat arkkunsa ja antoivat hänelle kalliita lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa.

Unessa Jumala varoitti tietäjiä palaamasta Herodeksen luo, ja niin he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Lukija:

Herra, anna armoni pian kohdata meitä, sillä me olemme sangen viheliäisiksi tulleet. Auta meitä Sinä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian tähden, pelasta meidät ja anna meidän syntimme anteeksi nimesi tähden.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistu meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Kuoro: Aamen. Esijuhlan kontakki, 3.säv.:

Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. | Riemuitse tästä, maailma, | ja ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, | joka ilmestyy, || Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

kontakki, 3.säv.:

Aamen. Tänä päi-vä- nä Neit- syt saapuu synnyttääkseen luolassa
 sanoin kuvaamattomasti iankaik- ki- sen Sa - nan. Riemuitse tästä,
 maa - il - ma, ja ylistä enkelein ja paimenten kans - sa Hän - tä,
 jo- ka il- mes - tyy, Lapsukaista, i-an-kaik - kis - ta
 Ju - ma - laa.

Lukija: Herra, armahda. (40 kertaa; normaalisti 3x)

(Voidaan lukea vasta yhdeksännessä hetkessä:)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan -Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja -Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdista meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdista meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Aamen.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Herran nimeen siunaa, isä.

Pappi: Pyhien isiemme esirukouksien tähden Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, armahda meitä.

Lukija: Aamen.

Luoja, joka vertaamattoman armosi laupeudesta lähetit taivaasta ainokaisen Poikasi, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, pelastamaan sukukuntaamme ja Hänen kalliilla ristillään repäisit rikki meidän syntiemme käsikirjoituksen sekä Hänen kauttansa sait riemuita voittoa pimeyden hallituksista ja Jumala, voimien Herra ja kaiken luomakunnan valloista, Sinä itse, oi ihmisiä rakastava Herra, ota nämä meidän syntisten kiitos- ja anomusrukoukset vastaan ja pelasta meidät kaikesta hukuttavasta ja pimeästä synninteosta sekä kaikista näkyväisistä ja näkymättömistä vihollisista, jotka etsivät vahingoittaakseen meitä. Naulitse lihamme Sinun pelkosi kautta äläkä anna sydäntemme taipua viekkaisiin puheisiin tai pahoihin ajatuksiin, vaan haavoita rakkaudellasi meidän sielumme, että me, silmämme aina Sinuun luotuina, Sinun valkeutesi ohjaamina ja Sinuun, lähestymättömään iankaikkiseen Valkeuteen katsoen, edes kantaisimme lakkaamatonta ylistystä ja kiitosta Sinulle, aluttomalle Isälle, ainokaiselle Pojillesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekeväälle Hengellesi nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

IX hetki

(Psalmien lukemisen aikana pappi, palava kynttilä kädessään sekä diakoni diakoninkynttilän kanssa edeltä käyden, suorittavat suuren suitsutuksen koko kirkossa, samoin kuin on neuvottu I hetken alussa. Kynttilänkantaja vie suitsutusastian pois. Lukijan on seurattava, että psalmien lukeminen kestää koko suitsutuksen ajan!)

Lukija:

Tulkaa, kumartakaamme meidän kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Tulkaa, kumartakaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Psalmi 110

Herra sanoo minun herralleni: "Istu oikealle puolelleni. Minä kukistan vihollisesi, panen heidät jalkojesi alle, korokkeeksi valtaistuimesi eteen. Herra, Siionin valtias, ojentaa sinulle hallitsijan sauvan. Ulottukoon sinun mahtisi myös vihollistesi yli! Nyt sinulla on valta, kansasi seuraa sinua yhtenä miehenä. Pyhillä vuorilla minä sinut synnytin, sinä synnyit kuin kaste aamuruskon helmasta." Näin on Herra vannonut, eikä hän valaansa peruuta: "Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappuutesi on Melkisedekin pappuutta." Herra on sinun oikealla puolellasi. Kun hän vihastuu, hän murskaa kuninkaat. Hän tuomitsee kansat: kaikkialla on ruumiita, joka puolella on katkottuja päitä. Kuningas juo purosta matkansa varrella. Voittoisana hän kohottaa päänsä.

Psalmi 111

Koko sydämestäni minä ylistän Herraa oikeamielisten joukossa, seurakunnan keskellä. Suuret ovat Herran teot! Joka niitä rakastaa, tutkii niitä. Mahtavat ja ihmeelliset ovat hänen työnsä, iäti pysyy hänen vanhurskas valtansa, iäti muistettavia ovat ihmeet, jotka hän on tehnyt. Anteeksiantava ja laupias on Herra! Hän ravitsee ne, jotka häntä pelkäävät, hän muistaa liittonsa ikuisesti. Hän on teoillaan osoittanut kansalleen voimansa, hän on antanut sille omaksi toisten kansojen maat. Kaikki, mitä hän tekee, on oikein, ja se pysyy, hänen säädöksensä eivät muutu. Hän on vahvistanut ne ikuisiksi ajoiksi, ne ovat oikeat ja lujat. Hän vapautti kansansa, hän sääti liittonsa ikuisiksi. Hän on pelottava, hän on pyhä! Herran pelko on viisauden alku, viisas se, joka hänen tahtonsa täyttää. Kaikukoon Herran ylistys ajasta aikaan!

Psalmi 86

Herra, kuule rukoukseni, vastaa minulle, minä olen köyhä ja avuton. Varjele minua, minä olen hurskas ja uskollinen, auta palvelijaasi, joka turvaa sinuun. Sinä olet minun Jumalani. Herra, armahda minua! Kaiken päivää huudan sinua avukseni. Minä ylennän sydämeni sinun puoleesi. Täytä palvelijasi ilolla! Sinä, Herra, olet hyvä, sinä annat anteeksi, runsain mitoin sinä jaat armoasi kaikille, jotka sinua avuksi huutavat. Kuule minun rukoukseni, Herra, ota vastaan avunpyyntöni. Sinua minä hädässäni huudan, ja sinä vastaat minulle. Ei ole vertaistasi jumalien joukossa, ei ole vertaa sinun teoillesi, Herra. Sinä olet luonut kaikki kansat. Ne tulevat

eteesi ja kumartavat sinua, ne kunnioittavat sinun nimeäsi, Herra. Sinä olet suuri ja teet ihmetekoja, sinä yksin olet Jumala. Herra, neuvo minulle tiesi, että noudattaisin sinun totuuttasi. Paina sydämeeni syvälle pyhä pelko nimeäsi kohtaan. Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän koko sydämeistäni, iäti minä kunnioitan nimeäsi. Sinun hyvyytesi on suuri, sinä nostit minut tuonelan syvyyksistä. Jumala, sortajat käyvät kimppuuni, häikäilemättä he tavoittelevat henkeäni. He eivät sinusta piittaa. Herra, sinä olet laupias Jumala ja annat anteeksi, sinä olet kärsivällinen ja sinun hyvyytesi ja uskollisuutesi on suuri. Katso puoleeni, armahda minua! Anna minulle voimaa, pelasta minut, olenhan palvelijasi, sinun palvelijattaresi poika. Anna merkki, joka lupaa minulle hyvää. Häpeä vihamiehilleni! Saakoot he nähdä, että sinä, Herra, autat ja lohdutat minua.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala! (3)
Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: Aattopäivän tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kutsuttuna | Maria Betlehemissä muinoin
Daavidin sukulaisena kirjoittautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen
kanssa. | Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa
majatalossa, | osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi. | | Kristus
syntyy jälleekorottaakseen muinoin lankeemuksessa turmeltuneen kuvan.

tropari, 4.säv.:

Neitseelliseen äitiyteen kut - sut - tu - na Maria Betlehemissä muinoin
Daavidin sukulaisena kirjoittautui verolle pantavaksi Joosef vanhuksen
kans - sa. Mutta kun synnyttämisen aika tuli eikä heillä ollut sijaa
ma - ja - ta - los - sa, osoittautui luola kuningattarelle ylvääksi
sa - lik - si. Kristus syntyy jälleekorottaakseen muinoin
lankeemuksessa turmeltuneen ku - van.

Lukija: Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Oi Hyvä, Sinä olet meitä varten Neitseestä syntynyt ja kestänyt ristinkärsimykset, olet kuolemallasi kuoleman voimattomaksi tehnyt ja ollen Jumala, olet ilmaissut ylösnousemuksen, älä hylkää niitä, jotka olet omalla kädelläsi luonut. Tee, oi Armollinen, meille ihmisrakkautesi mukaan, ota vastaan synnyttäjäsi Jumalanäidin esirukoukset, joita hän puolestamme kantaa ja pelasta, oi Vapahtaja, epätoivoinen kansa.

Idiomelon-stikiirat, Jerusalemin patriarkka Sofronioksen runoelma.

Kuoro: stikiira 7.säv.:

Herodes menettää malttinsa. | Hän näkee itämaan tietäjien hurskauden. | Viha sokaisee Herodeksen. | Hän antaa määräyksen lastenmurhasta. | Äidit menettävät pienokaisensa. | Lapsukaisia laumoina teurastetaan. | Imettäväisten äitien rinnat ehtyvät. | Voi tuota järkyttävää kauheutta. | Sen tähden uskovaiset, hurskaasti kokoontukaamme yhteen. | | Kumartaen kunnioittakaamme Kristuksen syntymää.

Stikiira 7.säv.:

He-ro-des menettää malt-tin-sa. Hän näkee itämaan tietäjien
hurs-ka-u-den. Vi-ha sokaisee He-ro-dek-sen. Hän an-taa
määräyksen lasten-mur-has-ta. Äi-dit menettävät pie-no-kai-sen-sa
Lap-su-kai-si-a laumoina teu-ras-te-taan. I-met-tä-väis-ten
äitien rinnat eh-ty-vät. Voi tuota järkyttävää kau-he-ut-ta.
Sen täh-den uskovaiset, hurskaasti kokoontukaamme yh-teen.
Kumartaen kunnioittakaamme Kristuksen syn-ty-mää.

Sama toistetaan ilman liitelauselmaa.

Lukija: Jumala tulee Teemanista. Pyhä saapuu metsän varjoamalta vuorelta.

Kuoro: stikiira 2.säv.:

Joosef lähestyi Betlehemiä surun murtamana. | Silloin Neitsyt sanoi hänelle: | Miksi katsot minua synkkänä ja hämmentyneenä? | Etkö lainkaan ymmärrä raskauteni salaisuutta. | Älä enää pelkää! | Ymmärrä jumalallinen salaisuus. | Armon Jumala laskeutuu maan päälle. | Jumala on nyt kohdussani, | Jumala tulee lihaksi. | Katso Häntä, joka tahtoi syntyä Lapsukaisena maailmaan. | Ilolla kumarra Luojaasi. || Enkelit ylistävät ja kunnioittavat lakkaamatta Isää, Poikaa ja pyhää Henkeä.

Stikiira 2.säv.:

Joosef lähestyi Betlehemiä surun mur- ta-ma- na. Silloin Neitsyt sanoi
hä- nel- le: Mik- si katsot minua synkkänä ja häm- men- ty- nec- nä?
Etkö lainkaan ymmärrä raskauteni sa- lai- suut- ta. Ä- lä e- nää pel- kää?
Ymmärrä jumalallinen sa- lai- suus. Armon Jumala laskeutuu maan
pää- le. Jumala on nyt koh- dus- sa- ni, Jumala tu- lee li- hak- si.
Katso Häntä, joka tahtoi syntyä Lapsukaise- na maa- il- maan. Ilolla

kumar- ra Luo- jaa- si. Enkelit ylistävät ja kunnioittavat lakkaamatta

Isää, Poikaa ja Py- hää Hen - ke- ä.

Lukija: Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman ja olen peljästynt.
Herra, minä ymmärsin Sinun tekosi ja olen kauhistunut.

Sama stikiira toistetaan.

Tämän jälkeen sekä kreikkalaisen ja slaavilaisen typikonin mukaan kanonarkki keskellä kirkkoa seisten hurskaasti ja `korkealla äänellä` veisaa seuraavan idiomelon-stikiiran (kreikkalaisen typikonin mukaan stikiiran kaksi ensimmäistä säettä veisataan kolme kertaa, slaavilainen typikon ei tätä tapaa tunne). Slaavilaisen typikonin mukaan suoritetaan kolme kumarrusta (poklon), joiden jälkeen arkipäivisin luetaan pitkän iän toivotukset kirkolliselle ja maalliselle esivallalle sekä seurakunnalle ja lauletaan Monia Vuosia kolmesti, luostareissa viimeksi muistellaan omaa luostaria, sen johtajaa ja koko veljestöä, jolloin lauletaan `Pelasta, Kristus, Jumala`. Lauantaisin ja sunnuntaisin Monia Vuosia toivotukset suoritetaan ehtoopalveluksen loppusiunauksen jälkeen.

Kreikkalaisen typikonin mukaan tämän jälkeen laulajat toistavat stikiiran kahdesti antifonisesti (Kunnia... stikiira Nyt....stikiira).

Slaavilaisen typikonin mukaan Kunnia...Nyt..., stikiira, lauletaan vain kerran molemmat kuorot yhdessä. - Jatkakaamme slaavilaisen typikonin mukaisesti ilman Monia Vuosia.

Lukija keskellä kirkkoa laulaen, 6.säv.:

Tänään syntyy Neitsestä Hän, | joka koko luomakuntaa hallitsee. | Nyt kapaloidaan Lapsukainen, | jonka jumalallista olemusta ei käsittää voida. | Seimessä makaa lapsukaisena Jumala, | joka on aikojen alussa taivaat vahvistanut. | Neitsyt imettää rinnoillaan Lapsukaista, | joka ruokki erämaassa mannalla valittua kansaansa. | Seurakunnan Ylkä kutsuu luoksensa itämaan tietäjät. | Neitsen Poika ottaa vastaan heidän lahjansa. | Me kumarramme Sinun syntymäsi, oi Kristus. | Me kumarramme syntymäsi, oi Kristus. | Me kumarramme syntymäsi, oi Kristus. | | Osoita meille myös jumalallinen ilmestymisesi.

Kolme maahan kumarrusta.!

6. säv.:

Tänään syntyy Neit- sees- tä Hän, joka koko luomakuntaa hal- lit- see.

Nyt kapaloidaan Lap- su- kai- nen, jonka jumalallista olemusta ei

käsittää voi- da. Seimessä makaa lapsukaisena Ju- ma- la, joka on

aikojen alussa taivaat vah- vis- ta- nut. Neitsyt imettää rinnoillaan

Lap- su- kais- ta, joka ruokki erämaassa mannalla valittua kan- saan- sa.

Seurakunnan Ylkä kutsuu luoksensa itämaan tie- tä- jät. Neitsen Poika

ottaa vastaan heidän lah- jan- sa. Me kumarramme Sinun syntymäsi,

oi Kris - tus. Me kumarramme syntymäsi, oi Kris - tus.

Me kumarramme syntymäsi, oi Kris - tus. Osoita meille myös

jumalallinen il- mes- ty- mi- se- si.

Kuoro: 6.säv.:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, nyt aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Tänään syntyy Neitseestä Hän, | joka koko luomakuntaa hallitsee. | Nyt kapaloidaan Lapsukainen, | jonka jumalallista olemusta ei käsittää voida. | Seimessä makaa lapsukaisena Jumala, | joka on aikojen alussa taivaat vahvistanut. | Neitsyt imettää rinnoillaan Lapsukaista, | joka ruokki erämaassa mannalla valittua kansaansa. | Seurakunnan Ylkä kutsuu luoksensa itämaan tietäjät. | Neitseen Poika ottaa vastaan heidän lahjansa. | Me kumarramme Sinun syntymääsi, oi Kristus. | Me kumarramme syntymääsi, oi Kristus. | Me kumarramme syntymääsi, oi Kristus. | | Osoita meille myös jumalallinen ilmestymisesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: *Prokimeni*, 4.säv.:

Siionista sanotaan: | Joka ainoa on syntynyt siellä.

Liitelauselma: Sitä Korkein itse vahvana pitää.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Jesajan kirjasta. (Jesaja 9: 5-6.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas.

Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Pyhän apostoli Paavalin lähetyskirjeestä hebrealaisille. (Hebr. 2:11-18.)

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Veljet! Pyhittäjällä ja pyhitettävillä on kaikilla sama isä; siksi ei pyhittäjä häpeäkään kutsua näitä veljikseen: Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä.

Hän sanoo myös: Minä turvaan Herraan, ja edelleen: Tässä me olemme, minä ja lapset, jotka Jumala minulle antoi.

Nämä lapset ovat ihmisiä, lihaa ja verta, ja siksi hänkin tuli ihmiseksi, heidän kaltaisekseen. Siten hän kykeni kuolemallaan riistämään vallan kuoleman valtiaalta, Saatanalta, ja päästämään vapaiksi kaikki, jotka kuoleman pelosta olivat koko ikänsä olleet orjina.

Hän ei siis ota suojelukseensa enkeleitä - hän ottaa suojelukseensa Abrahamin suvun.

Niinpä hänen oli tultava joka suhteessa veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi armahtava ja uskollinen ylipappi ja hän voisi Jumalan edessä sovittaa kansansa synnit. Koska hän on itse käynyt läpi kärsimykset ja kiusaukset, hän kykenee auttamaan niitä, joita koetellaan.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa Jumalaa, että Hän tekisi meidät otolliseksi kuulemaan pyhää evankeliumia.

Kuoro: Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta. Oikaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää Evankeliumia.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Pappi: Lukekaamme pyhää Evankeliumia Matteuksen mukaan. (Matt.2: 13-23.)

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Diakoni: Kuulkaamme.

Evankeliumin lukemisen ajaksi papille annetaan palava kynttilä.

Pappi:

Siihen aikaan tietäjien lähdettyä Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä mukaasi ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes käsken sinun palata. Herodes aikoo etsiä lapsen käsiinsä ja surmata hänet."

Joosef heräsi unestaan, otti heti yöllä mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja lähti kulkemaan kohti Egyptiä.

Siellä hän pysytteli Herodeksen kuolemaan asti. Näin kävi toteen, mitä Herra oli profeetan suulla ilmoittanut: "Egyptistä minä kutsuin poikani."

Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian lausuma ennustus: Ramasta kuuluu huuto, itku ja kova valitus. Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, sillä heitä ei enää ole.

Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi Egyptissä Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä mukaasi ja palaa Israelin maahan. Ne, jotka halusivat surmata lapsen, ovat kuolleet."

Joosef heräsi, otti mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja palasi Israelin maahan.

Mutta kun hän kuuli, että Juudean kuninkaaksi oli Herodeksen jälkeen tullut tämän poika Arkelaos, hän ei uskaltanut mennä sinne. Saatuaan sitten unessa ohjeen hän meni Galileaan ja asettui siellä kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Näin tapahtui, jotta kävisi toteen profeettojen ennustus: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.

Kuoro: Kunnia olkoon Sinulle, Herra, kunnia Sinulle.

Välittömästi evankeliumiluvun jälkeen pappi, kantaen Evankeliumikirjaa sekä diakoni, edellään kannettavaa saattokynttilää seuraten menevät solealle, missä pappi kääntyy ja

siunaa kansan Evankeliumikirjalla (saattokynttilä on solean alla). Pappi ja diakoni menevät kuninkaan ovesta alttariin, ovi suljetaan, mutta esirippu jää auki. Kynttilänkantaja vie saattokynttilän alttariin. Palvelusta jatketaan alttarissa, pyhän pöydän edessä. (yksi mahdollinen poikkeus: ks. myöhemmin IX hetken päättävää ylistyslauselmaa).

Lukija:

Älä meitä kokonaan hylkää pyhän nimesi tähden, äläkä liittoasi riko. Älä ote laupeuttasi meiltä pois Sinulle rakkaan Aabrahamin tähden ja palvelijasi Iisakin ja pyhäsi Israelin tähden.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Aamen. Esijuhlan kontakki, 3.säv.:

Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. | Riemuitse tästä, maailma, | ja ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, | joka ilmestyy, || Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

kontakki, 3.säv.:

Aamen. Tänä päi-vä-nä Neit-syt saapuu synnyttääkseen luolassa
 sanoin kuvaamattomasti iankaik-ki-sen Sa-nan. Riemuitse tästä,
 maa-il-ma, ja ylistä enkelein ja paimenten kans-sa Hän-tä,
 jo-ka il-mes-tyy, Lapsukaista, i-an-kaik-kis-ta
 Ju-ma-laa.

Lukija: Herra, armahda. (40 kertaa, normaalisti 3x)

Oi Kristus Jumala, jota kaikkina aikoina ja joka hetki taivaassa sekä maan päällä kumarretaan ja kunnioitetaan - Sinä pitkämielinen, ylen armollinen, ylen laupias, joka hurskaita rakastat ja syntisiä armahdat ja joka kaikkia kutsut pelastukseen luvaten heille tulevaisia lahjoja - Sinä itse, Herra, ota tällä hetkellä meidänkin rukouksemme vastaan ja ohjaa meidän elämämme Sinun käskyjesi tielle, pyhitä meidän sielumme, puhdistu meidän ruumiimme, ojenna meidän aivoituksemme, puhdistu meidän mielemme ja päästä meidät kaikesta murheesta, pahuudesta ja vaivasta; piiritä meitä pyhillä enkeleilläsi, että me heidän joukkojensa varjeluksessa ja johdatuksessa uskon yhteyden saavuttaisimme ja lähestymättömän kunniasi käsittäisimme, sillä kiitetty olet Sinä iankaikkisesti. Aamen.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Herran nimeen siunaa, isä.

Jos hetkipalveluksen jälkeen välittömästi aloitetaan ehtoopalvelus ja siihen liitettävä Basileios Suuren liturgia ja proskomidia ei ole toimitettu ennen hetkien alkua, niin pappi menee solealle kuninkaan oven eteen, ja lausuttuaan siinä: Pyhien isiemme., lukee yhdessä diakonin kanssa liturgian valmistusrukoukset IX hetken loppurukouksen aikana. Molemmat menevät taas alttariin, pappi pukeutuu täydelliseen jumalanpalveluspukuun sekä proskomidin toimittaminen aloitetaan. Muussa tapauksessa lauselma lausutaan alttarissa, pyhän pöydän edessä.

Pappi: Pyhien isiemme esirukouksien tähden Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, armahda meitä.

Lukija: Aamen.

Valtias, Herra, Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, joka olet ollut kärsivällinen meidän rikoksiamme kohtaan ja olet ohjannut meitä tähän hetkeen asti, jona Sinä, riippuen eläväksi tekeväisen ristin puussa, osoitit järkevälle ryöväriille tien paratiisiin ja jona kuolemallasi hukutit kuoleman. Ole armollinen meille, syntisille ja kelvottomille palvelijoillesi, sillä me olemme syntiä tehneet ja olemme käskysi rikkoneet, emmekä ole kelvolliset nostamaan silmiämme katsoaksemme taivaan korkeuteen, sillä me olemme vanhurskauden tieltä poikenneet ja sydämemme haluissa vaeltaneet. Mutta me hartaasti rukoilemme vertaamatonta hyvyyttäsi: Armahda meitä, oi Herra, Sinun armosi paljouden tähden, sillä päivämme ovat turhuudessa kuluneet. Ota meidät pois vastustajan kädestä ja anna syntimme anteeksi. Kuoleta lihamme halut, että me pannen pois vanhan ihmisen, pukisimme päälle uuden ja eläisimme Sinulle, meidän Herrallemme ja Hyväntekijällemme, ja niin Sinun käskyjäsi seuraten me tulisimme ikuiseen rauhaan, jossa on kaikkien iloitsevien asunto. Sinä, oi Kristus, meidän Jumalamme, olet totisesti niitten oikea ilo ja riemu, jotka Sinua rakastavat, ja Sinulle yhtenä iankaikkisen Isäsi ja kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa me kunniaa kannamme nyt ja aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Hetkipalvelus

Nämä jää normaalisti pois ja siirrytään suoraan Autuuden lauseisiin:

Lukija:

Psalmi 103

Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, ylistä hänen pyhää nimeään. Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt. Hän antaa anteeksi kaikki syntini ja parantaa kaikki sairauteni. Hän päästää minut kuoleman otteesta ja seppelöi minut armolla ja rakkaudella. Hän ravitsee minut aina hyvyydellään, ja minä elvyn nuoreksi, niin kuin kotka. Vanhurskaat ovat Herran teot, hän tuo oikeuden sorretuille. Hän osoitti tiensä Moosekselle ja näytti Israelille suuret tekonsa. Anteeksiantava ja laupias on Herra. Hän on kärsivällinen ja hänen armonsa on suuri. Ei hän iäti meitä syytä, ei hän ikuisesti pidä vihaa. Ei hän maksanut meille syntiemme kukaan, ei rangaissut niin kuin olisimme ansainneet. Sillä niin kuin taivas on korkea maan yllä, niin on Herran armo suuri niille, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meidän syntimme. Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, niin armahtaa Herra niitä, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä. Hän tuntee meidät ja tietää meidän alkumme, muistaa, että olemme maan tomua. Ihmisen elinaika on niin kuin ruohon: kuin kedon kukka hän kukoistaa, ja kun tuuli käy yli, ei häntä enää ole eikä hänen asuinsijansa häntä tunne. Mutta Herran armo pysyy ajasta aikaan, se on ikuinen niille, jotka pelkäävät ja rakastavat häntä. Polvesta polveen ulottuu hänen uskollisuutensa kaikkiin, jotka pysyvät hänen liitossaan, muistavat hänen käskynsä ja elävät niiden mukaan. Herralla on istuimensa taivaissa, ja hänen valtansa alla on kaikki maa. Ylistäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te voimalliset sankarit, jotka hänen sanansa kuulette ja hänen käskynsä täytätte. Ylistäkää Herraa, te taivaan joukot, kaikki hänen palvelijansa, jotka hänen tahtonsa täytätte. Ylistäkää Herraa, te hänen luotunsa kaikkialla hänen valtakunnassaan. Ylistä Herraa, minun sieluni!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Psalmi 146

Ylistä, minun sieluni, Herraa. Minä ylistän Herraa kaiken ikäni, veisaan kiitosta Jumalalleni, niin kauan kuin elän. Älkää luottako ruhtinaihin, älkääkä ihmislapseen, sillä ei hän voi auttaa. Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin.

Autuas se, jonka apuna on Jaakobin Jumala, se, joka panee toivonsa Herraan, Jumalaansa, Häneen, joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, joka pysyy uskollisena iankaikkisesti, joka hankkii oikeuden sorretuille, joka antaa leivän nälkäiselle. Herra vapauttaa vangitut, Herra avaa sokeain silmät, Herra nostaa alas painetut, Herra rakastaa vanhurskaita.

Herra varjelee muukalaiset, holhoo orvot ja lesket, mutta jumalattomain tien Hän tekee mutkaiseksi.

Herra on Kuningas iankaikkisesti, sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Jumalan ainokainen kuolematon Poika ja Sana, joka meidän pelastuksemme tähden olet tahtonut lihaksi tulla pyhästä Jumalansynnyttäjistä, ainaisesta Neitseestä Mariasta, muuttumatta ihmiseksi tullut, myös ristiin naulittu ja kuolemallasi kuoleman rikki polkenut, yksi pyhästä Kolminaisuudesta ja Isän ja Pyhän Hengen kanssa kunnioitettava Kristus Jumala, pelasta meidät.

Lukija: *Ilman välilausemia ja tropareja:*

Herra, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi!

Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat periä maan.

Autuaita ovat ne jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.

Autuaita ovat laupiaat, sillä heidän osakseen tulee laupeus.

Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät on kutsuttava Jumalan lapsiksi.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat teitä ja valhetellen puhuvat teistä kaikenlaista paha minun tähteni.

Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkanne on oleva suuri taivaissa.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Herra, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Valtias, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Pyhä, muista meitä, kun tulet valtakuntaasi.

Taivaallinen kuoro veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Jotka Häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu.

Taivaallinen kuoro veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Pyhien enkelien ja ylienkelien kuoro kaikkien taivaallisten kanssa veisaa Sinulle ja lausuu: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa Sinun kunniaasi.

Jos toimitetaan myös liturgia, niin tämä jää pois, koska se liturgiassa lauletaan:

Uskon yhteen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan.

Uskon yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi, ristiin naulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, kärsi ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivaisiin, istuu Isän oikealla puolella ja on kirkkaudessa tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja jonka valtakunnalla ei ole loppua.

Uskon Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekijään, joka lähtee Isästä, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettojen kautta.

Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi, odotan kuolleiden ylösnousemusta ja tulevan maailman elämää. Aamen.

Jumala, anna huojennus, päästö ja anteeksianto synneilleni, jotka olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni, päivällä sekä yöllä, ymmärrykselläni sekä ajatuksissani – anna minulle kaikki anteeksi hyvyydestäsi ja ihmisrakkaudestasi.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Lukija: Aamen. kontakki, 3.säv.:
Tänä päivänä Neitsyt saapuu synnyttääkseen luolassa sanoin kuvaamattomasti iankaikkisen Sanan. | Riemuitse tästä, maailma, | ja ylistä enkelein ja paimenten kanssa Häntä, | joka ilmestyy, || Lapsukaista, iankaikkista Jumalaa.

Lukija: Herra, armahda. (40 kertaa, normaalisti 12x)

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, yksiolennollinen Voima, kaiken hyvän Alkusyy, ole armollinen minulle, syntiselle, vahvista sydämeni ja tee se ymmärtäväiseksi ja poista minusta kaikki saastaisuus. Valaise minun mieleni, niin että alati ylistäisin Sinua ja lausuisin Sinulle: Ainoa on Pyhä, ainoa Herra, Jeesus Kristus, Isän Jumalan kunniaksi. Aamen.

Jos ei toimiteta liturgiaa, niin jatka tästä:

Kuoro: Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. (3)

Lukija: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Psalmi 34.

Minä kiitän Herraa joka aika, Hänen ylistyksensä on alati minun suussani. Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä Hänen nimeänsä. Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minulle, Hän vapahti minut kaikista peljästyksistäni. Jotka Häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka Häneen turvaa! Pelätkää Herraa, te Hänen pyhänsä, sillä Häntä pelkääväsiltä ei mitään puutu. Nuoret leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta Herraa etsiviltä ei mitään hyvää puutu. Tulkaa, lapset, kuulkaa minua: Herran pelkoon minä teidät opetan. Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea; varjele kieleksi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen. Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän huutoansa. Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa. Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa. Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä

kaikista. Hän varjelee kaikki hänen luunsa: ei yksikään niistä murru. Pahuus tappaa jumalattoman, ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne tulevat syynalaiseksi. Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään, joka häneen turvaa, tule syynalaiseksi.

Pappi: Se on viisautta.

Kuoro: (*resitatiivilla*)

Totisesti on kohtuullista ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme Äiti.

Pappi: Kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjää, pelasta meidät.

Kuoro:

Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, / sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Pappi: Kunnia olkoon Sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle.

Kuoro:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Amen. / Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda./ Siunaa.

Pappi: *loppusiunaus:*

K Kristus, totinen Jumalamme, puhtaimman Äitinsä, jumalankantajain pyhittäjäisäimme ja kaikkien pyhien esirukouksien tähden armahtakoon ja pelastakoon meidät hyvyydessään ja ihmisrakkaudessaan.

Kuoro: Herra, armahda. (3) *Palvelus jatkuu Ehtoopalveluksella:*

Jos ehtoopalvelusta ja liturgiaa ei toimiteta, niin palvelus päättyy pitkän toivotukseen:

Kuoro:

Anna, Herra, pitkä ikä | meidän isällemme pyhimmälle patriarkalle ____ | korkeasti pyhitetylle isällemme Karjalan ja koko Suomen arkkipiispalle ____, | korkeasti pyhitetylle isällemme _____ metropoliitille ____, | tämän pyhän temppelin veljille | sekä kaikille seurakuntamme jäsenille | | sekä kaikille oikeauskoisille kristityille.

SUURI EHTOOPALVELUS

Diakoni: Siunaa, isä.

Pappi: *Liturgian alkusiunaus:*

Siunattu olkoon Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen valtakunta nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Jos palvelus jatkuu välittömästi hetkipalveluksen jälkeen, niin alkurukouksia ei toisteta, vaan siirrytään suoraan: "Tulkaa kumartakaamme..."

Lukija: Amen. Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdista meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta oi hyvä meidän sielumme.

Pyhä Jumala, Pyhä Väkevä, Pyhä Kuolematon, armahda meitä.
(3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme, ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt aina ja iankaikkisesti.

Lukija: Amen. Herra, armahda. (12)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Tulkaa, kumartakaamme meidän kuningastamme Jumalaa!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja Jumalamme eteen!

Psalmi 104

Ylistä Herraa, minun sieluni! Herra, minun Jumalani, miten suuri ja mahtava sinä olet! Sinun vaatteenasi on kirkkaus ja kunnia, valo ympäröi sinut kuin viitta. Sinä olet levittänyt taivaan kuin telttakankaan ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä. Sinä teet tuulista sanasi viejät ja panet liekit palvelijoiksesi. Sinä perustit maan lujasti paikoilleen, horjumatta se pysyy ajasta aikaan. Alkumeri peitti maan kokonaan, ja vedet lepäsivät vuorten yllä, mutta sinä käskit vesiä, ja ne pakenivat, ne virtasivat kiireesti, kun äänesi jylisi. Ja vuoret kohosivat, laaksot vaipuivat kukin kohdalleen, niin kuin säädit. Sinä asetit rajat, joita vedet eivät ylitä, eivätkä ne enää palaa peittämään maata. Vuorten rinteille sinä puhkaisit lähteet, vedet juoksevat puroina ja virtaavat laaksoissa. Ne juottavat kaikki maan eläimet, villiaasikin saa sammuttaa janonsa. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvissä vesien partailla. Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä, ja maa kantaa sinun töittesi hedelmää. Sinä kasvatat ruohon karjaa varten ja maan kasvit ihmisen viljeltäviksi, että hän saisi leipänsä maasta. Sinä kasvatat viinin ihmisen iloksi, öljyn hänen kasvojansa kaunistamaan ja leivän hänen ruumiinsa voimaksi. Ravituiksi tulevat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän istutti, joiden oksille linnut tekevät pesänsä, joiden latvoissa haikaroilla on kotinsa. Vuorten rinteillä asuvat kauriit, ja tamaanit löytävät turvansa kallioista. Sinä panit kuun jakamaan aikaa, ja aurinko tietää laskemisensa hetken. Sinä lähetät pimeyden, ja tulee yö, ja metsän eläimet hiipivät esiin. Nuoret leijonat karjuvat saalistaan, pyytävät ruokaansa Jumalalta. Kun aurinko nousee, ne piiloutuvat ja palaavat luoliinsa levolle. Mutta ihminen lähtee askartensa ääreen ja tekee työtään, kunnes on ilta. Lukemattomat ovat tekosi, Herra. Miten viisaasti olet ne tehnyt! Koko maa on täynnä sinun luotujasi. Niin merikin, tuo suuri ja aava - miten luvuton lauma siinä vilisee, parvittain eläimiä, pieniä ja suuria! Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, merihirviö, jonka loit telmimään siellä. Kaikki luotusi tarkkaavat sinua, Herra, ja odottavat ruokaansa ajallaan. Sinä annat, ja jokainen saa osansa, avaat kätesi, ja kaikki tulevat ravituiksi. Kun käännyt pois, ne hätääntyvät, kun otat niiltä elämän hengen, ne kuolevat ja palaavat maan tomuun. Kun lähetät henkesi, se luo uutta elämää, näin uudistat maan kasvat. Olkoon Herran kunnia ikuinen! Saakoon hän iloita kaikista teoistaan, hän, jonka katseesta maa järisee, jonka kosketuksesta vuoret savuavat! Herraa minä ylistän koko elämäni ajan, laulan Jumalalle niin kauan kuin elän. Olkoot mietteeni hänelle mieleen, että saan iloita Herrasta. Hävitköt synnintekijät maasta, tulkoon loppu jumalattomista! Ylistä Herraa, minun sieluni!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala. (3)

Diakoni: Suuri ektenia

Avuksihuutopsalmi

2. sävelmä

Herra, minä huudan Sinua, kuule mi-nu-a. Kuule mi-

nua, oi Her-ra. Her-ra, minä huudan Sinua, kuu-le

mi-nu-a. Ota korviesi minua Hä-ne-mi, kun minä

Sinua huu-dan. Kuule minua, oi Her--ra.

Nous-koon mi-nun ru-ko-uk-se-ni niinkuin suit-

utuseavu Sinua kasvojesi e-teen, mi-nun kät-te-

ni ylennys olkoon Sinulle eh-too-uh-ri. Kuule mi-

nua, oi Her--ra. Vie minun sieluni ulos vankeu-

desta kiittämään Si-nun ni-me-ä-si.

Kuoro: Avuksihuutopsalmi, 2.sävelmä

Herra, minä huudan Sinua, kuule minua. / Kuule minua, oi Herra. / Herra, minä huudan Sinua, kuule minua. / Ota korviisi minun ääneni, / kun minä Sinua huudan. // Kuule minua, oi Herra.

Nouskoon minun rukoukseni / niin kuin suitsutus savu Sinun kasvojesi eteen / minun kätteni ylennys olkoon Sinulle ehtoouhri. // Kuule minua, oi Herra.

Lukija: *psalminjakeita:*

Herra, aseta vartija suulleni, pane vartio huulteni portille.

Älä anna minun hairahtua pahaan, jumalattomien mielettömään elämään, veljeilemään pahantekijöiden kanssa, nauttimaan heidän herkkujaan.

10 stikiiralle:

Olen satimessa – pelasta minut, niin saan kiittää sinun nimeäsi.

Ystävät kokoontuvat ympärilleni, kun pidät minusta huolen.

8 stkiiralle:

Syvydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Tarkatkoot sinun korvasi rukoustani.

Kuoro: stikiira 2.sävelmä

Tulkaa, riemuitkaamme Herrassa ja julistakaamme tätä salaisuutta: / Erottava muuri on hajotettu, / terävä, leimuava miekka kääntyy lappeelleen, / kerubi poistuu elämänpuun luota. / Minäkin nautin nyt suloista paratiisin ruokaa / vaikka minut on tottelemattomuuteni tähden ajettu pois paratiisista. / Sillä Isän oikea kuva, Hänen iankaikkisuutensa perikuva ottaa päälleen orjan muodon / ja tulee muutosta kärsimättä maailmaan aviota tuntemattomasta Äidistä. / Hän, totinen Jumala, jää siksi mikä olikin, / mutta rakkaudesta ihmisiä kohtaan Hän tuli ihmiseksi, / ja tuli siksi, jona Hän ei ole ollut. / Huutakaamme siis Hänelle: Jumala, joka Neitseestä synnyit, armahda meitä! *(kahdesti)*

Lukija: *6 stkiiralle:*

Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta sinun on armo, sinä annat anteeksi, että me eläisimme sinun pelossasi.

Minä odotan sinua, Herra, odotan sinua koko sielustani ja panen toivoni sinun sanaasi.

Kuoro: stikiira 2.sävelmä

Herramme Jeesuksen Kristuksen syntymä pyhästä Neitseestä valisti kaikki. / Kun paimenet paimentorvilla ylistystä soittivat, / tietäjät kumarsivat Herraa / ja enkelit kiitosta veisasivat, / silloin Herodes hämmästyti, / sillä ihmiseksi oli tullut Jumala, meidän sielujemme pelastaja.

(kahdesti)

Avuksihuutostikiirat, 2. säv.

Herramme Jeesuksen Kristuksen syntymä pyhästä Neitseestä valis - ti kaik - ki.

Kun paimenet paimentorvilla ylistys - tä soit - ti - vat, tie - tä - jät ku - mar - si - vat

Her - raa, ja enkelit kiitos - ta vei - sa - si - vat, silloin Hero - des häm - mäs - tyi,

sillä ihmiseksi oli tullut Jumala, mei - dän sie - lu - jem - me pe - las - tus.

Lukija: 4 stikiiralle

Minä odotan Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.
Israel, pane toivosi Herraan!
Hänen armonsa on runsas, hän voi sinut lunastaa. Hän lunastaa Israelin
kaikista sen synneistä.

Kuoro: stikiira 2.sävelmä

Sinun valtakuntasi, oi Kristus Jumala, / on iankaikkinen, ja Sinun
herrautesi pysyy polvesta polveen. / Sinä, Kristus Jumala, joka tulit lihaksi
Pyhästä Hengestä ja iankaikkisesta Neitseestä Mariasta, / toit mukana
maan päälle valkeuden, / joka nyt valistaa meidät. / Sinä, Valkeus
Valkeudesta, Isän kirkkaus, / kirkastit koko luomakunnan. / Kaikki, joissa
henki on, ylistävät Sinua, Isän kunnian kuvaa. / Neitseestä syntynyt
Jumala, / joka olet ja olet aina ollut, / armahda meitä!

(kahdesti)

Lukija: 2 stikiiralle

Kiittäkää Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää häntä, kansakunnat!
Rajaton on hänen rakkautensa, iäti hän on meille uskollinen.

Kuoro: stikiira 2.sävelmä

Oi Kristus, / mitä lahjoja toisimme Sinulle, / kun Sinä tulit meidän
tähtemme ihmisenä maan päälle? / Sillä kaikki Sinun luotusi kiittävät
Sinua: / enkelit tuovat ylistysveisun, taivaat tähden, tietäjät lahjansa, /
paimenet hämmästelynsä, maa luolan, erämaa seimen / ja me ihmiset
Neitsyt-äidin. / Iankaikkinen Jumala, armahda meitä!

(kahdesti)

Lukija: 2.sävelmä. Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kuoro: stikiira 2.sävelmä

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Augustuksen ollessa yksinvaltiaana ihmiskunnan valtakuntiin jako loppui,
/ ja Sinun tultuasi ihmiseksi puhtaasta Neitseestä lakkasi monien
epäjumalien palvonta. / Yhden maallisen vallan alla olivat kaupungit, / ja
yhteen jumaluuteen uskoivat kansat. / Niin kuin keisarin käskystä ihmiset
kirjoitettiin veroluetteloihin, / samoin mekin uskovaiset olemme kirjoitetut
Sinun, lihaksi tulleen Jumalamme, jumaluuden nimeen. / Suuri on Sinun
amosi, / kunnia olkoon Sinulle, Jumala!

Saatto Evankeliumikirjan kanssa.

KUNNIA... NYT...

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkises - ti.

A - - men. Augustuksen ollessa yksinvaltiaana ihmiskunnan valtakuntaan

ja - ko lop - pui, ja Sinun tultuasi ihmiseksi puhtaasta Neitseestä lakkasi monien

epäjumali-en pal - von - ta. Yh - den maal - lisen vallan alla oli - vat kau - pun - git,

ja yhteen jumaluuteen uskoi - vat kan - sat. Niin kuin keisarin käskystä ihmiset

kirjoitettiin vero - lu - et - te - loi - hin, samoin mekin uskovaiset olemme kirjoitetut

Sinun, lihaksi tulleen Jumalamme, jumaluu - den ni - meen. Suu - ri on Si - nun

ar - mo - si, kunnia olkoon Sinul - le Ju - ma - la!

Andante. Dvoretzki.

Oi Jeesus Kristus, Sinä pyhän

kun - ni - an, i - an - kaik - ki - sen tai - vaalli - sen I - - sän,

py - hän, au - tu - aan i - la - na Val - ke - us!

E - let - ty - äm - me au - rin - gon las - kuun, näh-

ty-äm-me il-lan koi - - - ton, me vei-sa-ten

y-lis-täm-me Ju-ma-laa I-sää, Poi-kaa ja Py-hää

Hen-ke - - ä. Ju-ma-lan Poi-ka, e-lä-män

An-ta-ja! Koh-tuul-lis-ta on, et-tä Si-nul-le

kai-ki-na ai-koi-na har-tain ää-nin y-lis-tys-tä

vei-sa-taan; sen-täh-den maa-il - - - ma Si-nu-a y-lis - - tää.

66 EHTOOPALVELUKSEN PROKIMENIT 1)

Lauantaina 6. säv.

Her-ra on ku-nin-gas. Hän on pu-ke-nut

it-sen-sä kor - ke - u - del-la. Hän on

pu-ke-nut it-sen-sä kor - ke - u -

del - la.

Sunnuntaina 8. säv.

Kiit-tä-kää Her-raa, kaik-ki te Her-

- ran pal - - - - ve-li-jat.

Maanantaina 4. säv.

Her-ra kuu-lee, kun mi-nä hän-tä huu-dan.

Tiistaina 1. säv.

Su-la hy-vuus ja lau-pe-us seu-raa-vat

mi-nu-a kat-ken e - lin - - ai - - ka-ni.

Keskiviikkona 5. säv.

Ju-ma-la, pelasta minut nimesi voimalla,

aja minun a-si-a-ni vä-ke-vyy-del - lä-si.

Torstaina 6. säv.

Apu minulle tulee Herralta, joka on teh -

nyt tai - - - - vaan ja maan.

*Jos aatto sattuu perjantaille,
lauletaan suuri prokimeni:*

Suuri prokimeni. 7. säv.
Ps. 77: 14, 15.

Ku-ka on ju-mala, suuri niinkuin Siinä, Juma-

la? Si-nä o-let Ju-ma-la, jo-ka teet ih-me-i-tä.

Kuoro: EHTOOVEISU:

Oi, Jeesus Kristus, Sinä pyhän kunnian, iankaikkisen taivaallisen Isän, pyhän, autuaan ihana Valkeus! Elettyämme auringon laskuun, nähtyämme illan koiton, me veisaten ylistämme Jumalaa Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä. Jumalan Poika, elämän Antaja! Kohtuullista on, että Sinulle kaikkina aikoina hartain äänin ylistystä veisataan; sen tähden maailma Sinua ylistää.

Ehtoopalveluksen prokimeni viikonpäivän mukaan:

Sunnuntaina:

Kiittäkää Herraa, / kaikki te Herran palvelijat.

Maanantaina:

Herra kuulee, / kun minä häntä huudan.

Tiistaina:

Sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua / kaiken elinaikani.

Keskiviikkona:

Jumala, pelasta minut nimesi voimalla, / aja minun asiani väkevyydelläsi.

Torstaina:

Apu minulle tulee Herralta, / joka on tehnyt taivaan ja maan.

Jos aatto sattuu perjantaille, lauletaan suuri prokimeni:

Kuka on Jumala, suuri niin kuin Sinä, Jumala? Sinä olet Jumala, joka teet ihmeitä!

Lauantaina:

Herra on Kuningas. / Hän on pukenut itsensä korkeudella.

JUHLAN PARIMIAT:

I **1.Moos.1: 1-13.**

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Mooseksen kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Alussa loi Jumala taivaan ja maan. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden Hän kutsui yöksi. Ja tuli ehto, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä". Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehto, ja tuli aamu, toinen päivä.

Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin". Ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet ovat kokoontuneet, Hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja Jumala sanoi: "kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on". Ja tapahtui niin: maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.(v 1933 suomennos)

II 4.Moos. 24: 5, 6, 8, 9, 17, 18. (juhlamineasta)

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Mooseksen kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Ja Jumalan henki tuli Bileamiin ja hän puhkesi lausumaan ja sanoi: Kuinka ihanat ovat sinun majasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel! Niin kuin laajat purolaaksot, niin kuin puutarhat virran varrella, niin kuin aloepuut, Herran istuttamat, niin kuin setripuut vesien vierellä!

Jumala vei sen pois Egyptistä; sen sarvet ovat kuin villihärän. Se syö suuhunsa viholliskansat, heidän luunsa se murskaa ja lävistää heidät nuolillansa. Se on kyyristynyt, se on laskeutunut maahan kuin leijona, niin kuin naarasleijona – kuka uskaltaa sitä häiritä? Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!

Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista. Se ruhjoo Mooabilta ohimot, pääläen kaikilta Seetin pojilta. Ja Edomista tulee alusmaa, Seir joutuu vihollistensa omaksi; mutta Israel tekee väkeviä tekoja. (v 1933 suomennos)

III Miika 4: 6-7, 5: 1-3.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Miikan kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Sinä päivänä, sanoo Herra, minä tahdon koota ontuvat ja kerätä hajalleen ajetut ja ne, joille minä olin tuottanut onnettomuutta. Minä teen ontuvista talteen jäävät ja kauas joutuneista väkevän kansan. Ja Herra on oleva heidän kuninkaansa, Siionin vuorella siitä alkaen ja iankaikkisesti.

Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka

alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista. Sen tähden Herra antaa heidät alttiiksi siihen asti, jolloin synnyttäjä on synnyttänyt; silloin jäljelle jääneet hänen veljistänsä palajavat israelilaisten luokse. Ja hän on astuva esiin ja kaitseva Herran voimassa, Herran, Jumalansa, nimen valtasuuruudessa. Ja he asuvat allallansa, sillä silloin on hän oleva suuri hamaan maan ääriin saakka.

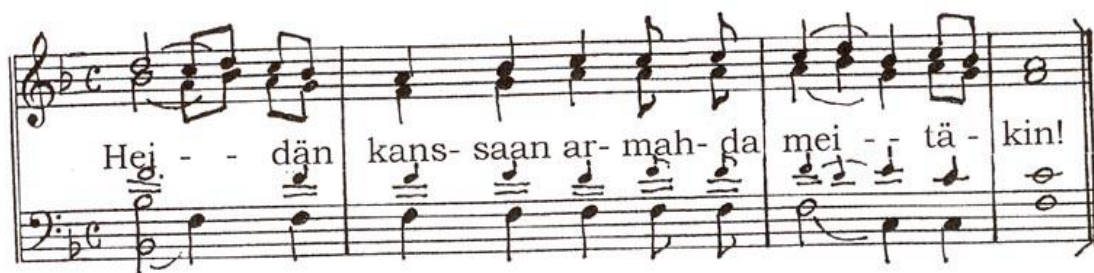
(v 1933)

suomennos)

Slaavilaisen tavan mukaan lukija jatkaa `korkealla äänellä`, kuninkaanovet avataan, täysi valaistus kirkkoon ja alttariin, ja lukijan jälkeen pappi laulaa viimeisen lauseen: "Heidän kanssaan..." ja sitten kuoro: "Heidän kanssaan..." Näin koko tropari loppuun asti: (Tavanomainen stikiita-nuotti on kirjan liitteenä!)

Lukija: (Tropari 6.sävelmä)

Sinä, oi Vapahtaja, / synnyit hiljaisuudessa luolassa, / mutta taivas, joka osoitti todistajakseen tähden, on Sinusta kaikille saarnannut / ja on niin ohjannut luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: *Liitelauselma:*

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia, Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja. On kunniakasta, mitä sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: "Minä mainitsen tunnustajiksesi Rahabin ja Baabelin."

Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: *Liitelauselma:*

"Katso, Filisteasta, Tyyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä." Mutta Siionista sanotaan: "Joka ainoa on syntynyt siellä." Sitäkin Korkein itse vahvana pitää.

Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: *Liitelauselma:*

Herra luettelee, kirjoittaessaan kirjaan kansat: "Tämäkin on syntynyt siellä." Veisaten, karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa."

Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: Kunnia ... nyt

Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija:

Sinä, oi Vapahtaja, / synnyit hiljaisuudessa luolassa, / mutta taivas, joka osoitti todistajakseen tähden, on Sinusta kaikille saarnannut / ja on niin ohjannut luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija laulaa vielä päätteeksi: "Heidän kanssaan..."

Kuninkaanovet suljetaan ja täysi valaistus sammutetaan.

JUHLAN PARIMIAT:

IV Jesaja 11: 1-10.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Profeetta Jesajan kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Näin sanoo Herra: Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Hän halajaa Herran pelkoa; ei hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä. Vanhurskaus on hänen kupeittensa vyö ja totuus hänen lanteittensa side. Silloin susi asuu karitsan kanssa, ja panteri makaa vohlan vieressä; vasikka ja nuori leijona ja syöttöhärkä ovat yhdessä, ja pieni poikanen niitä paimentaa. Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat ja pennut yhdessä makaavat, ja jalopeura syö rehua kuin raavas. Imeväinen leikittelee kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu kurottaa kätensä myrkkykyliskon luolaan. Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren. Sinä päivänä pakanat etsivät Iisain juurta, joka on kansojen lippuna, ja hänen asumuksensa on oleva kunniata täynnä.

(v 1933 suomennos)

V Baaruk 3: 36- 4: 1-4.

Lukija: Profeetta Baarukin kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.(Tämä luettiin jo 3.hetkessä!)

Lukija:

Tämä on meidän Jumalamme, kukaan toinen ei ole minkään arvoinen Hänen rinnallaan. Hän on löytänyt kaikki viisauden tiet ja antanut sen palvelijalleen Jaakobille ja rakastetulleen Israelille. Tämän jälkeen se ilmestyi maan päälle ja vaelsi ihmisten keskuudessa. Viisaus on Jumalan käskyjen kirja, laki, joka pysyy iankaikkisesti. Kaikki, jotka pitävät siitä kiinni, saavat elää, mutta ne, jotka sen hylkäävät, kuolevat. Käänny, Jaakob, ja tartu siihen, vaella kirkkaudessa, joka sen valosta lähtee. Älä anna kunniaasi toiselle äläkä etuusi vieraalle kansalle. Autuaita olemme me, oi Israel, sillä me tunnemme, mikä on Jumalalle otollista.

VI Daniel 2: 31-36, 44-45.

Lukija: Profeetta Danielin kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Daniel sanoi Nebukadnessarille: "Kuningas, Sinä näit, katso, oli iso kuvapatsas. Se kuvapatsas oli suuri, ja sen kirkkaus oli ylenpalttinen. Se seiso sinun edessäsi, ja se oli hirvittävä nähdä. Kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeata, sen vatsa ja lanteet vaskea. Sen sääret olivat rautaa, sen jalat osaksi rautaa, osaksi savea. Sinun sitä katsellessasi irtautui kivilohkare - ei ihmiskäden voimasta - ja iski kuvapatsasta jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne. Silloin musertuivat yhdellä haavaa rauta, savi, vaski, hopea ja kultaa, ja niiden kävi kuin akanain kesäisillä puimatantereilla: tuuli vei ne, eikä niistä löydetty jälkeäkään. Mutta kivistä, joka oli kuvapatsaan murskannut, tuli suuri vuori, ja se täytti koko maan. Tämä oli se uni, ja nyt sanomme kuninkaalle sen selityksen. Taivaan Jumala on pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti, niin kuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta - ei ihmiskäden voimasta - ja murskasi raudan, vasken, savea, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Ja uni on tosi ja sen selitys luotettava."

(v 1933 suomennos)

Slaavilaisen tavan mukaan lukija jatkaa `korkealla äänellä`, kuninkaanovet avataan, täysi valaistus kirkkoon ja alttariin, ja lukijan jälkeen pappi laulaa viimeisen lauseen: "Elämänantaja..." ja sitten kuoro: "Elämänantaja..." Näin koko tropari loppuun asti:

(Tavanomainen stikiita-nuotti on kirjan liitteenä!)

Lukija: Tropari 6.sävelmä

Sinä, vanhurskauden Aurinko – Kristus, / olet syntynyt Neitseestä, / ja tähti osoitti Sinut, sijoittumattoman, luolaan sijoittuneeksi. / Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Liitelauselma

Herra on kuningas. Hän on pukeutunut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta iankaikkisuudesta olet Sinä.

Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Liitelauselma

Vesivirrat nostavat, Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat kuohunsa.

Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Liitelauselma

Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan, yli meren kuohujen on Herra korkeudessa voimallinen. Sinun todistuksesi ovat aivan vahvat. Pyhyys on Sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Kunnia...nyt

Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija:

Sinä, vanhurskauden Aurinko – Kristus, / olet syntynyt Neitseestä, / ja tähti osoitti Sinut, sijoittumattoman, luolaan sijoittuneeksi. / Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija laulaa vielä päätteeksi: "Elämänantaja..."

Kuninkaanovet suljetaan ja täysi valaistus sammutetaan.

JUHLAN PARIMIAT:

VII Jesaja 9: 5-6.

Lukija: Profeetta Jesajan kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme.

Lukija:

Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Suuren Neuvon Enkeli, Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Hallitsija, Rauhanruhtinas, Iankaikkinen Isä: Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallansa; se perustetaan ja vahvistetaan tuomiolla nyt ja iankaikkisesti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä. (v 1933 suomennos)

VIII Jesaja 7: 10-16; 8: 1-4, 8-10.

Lukija: Profeetta Jesajan kirjasta.

Diakoni: Kuulkaamme. (Tämä luettiin jo 6.hetkessä!)

Lukija:

Herra puhui jälleen Ahasille ja sanoi hänelle:

"Pyydä Herralta, Jumalaltasi, todisteeksi merkki, pyydä vaikka tuonelan syvyydestä tai taivaan korkeudesta."

Mutta Ahas vastasi: "En pyydä. En pane Herraa koetukselle."

Niin Jesaja sanoi: "Kuule siis, sinä Daavidin kuningassuku! Eikö riitä, että te loputtomiin koettelette ihmisten kärsivällisyyttä, kun haluatte koetella vielä Jumalan, minun Jumalani, kärsivällisyyttä?

Sen tähden Herra antaa itse teille merkin: neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel. Pelkkää maitoa ja hunajaa tämä lapsi saa syödä siihen asti kun hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

Mutta ennen kuin hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, autioituvat ne maat, joita sinä nyt pelkääät noiden kahden kuninkaan vuoksi. Herra sanoi minulle: "Ota iso sinettikivi ja kaiverra siihen selvin kirjainmerkein: 'Maher-Salal-Has-Bas.'" (=nimi merkitsee: 'saalis rientää, ryöstö joutuu'!)

Minä kutsuin todistajiksi luotettavat miehet, pappi Urian ja Sakarjan, Jeberekjan pojan.

Ja minä lähestyin vaimoani, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra sanoi minulle: "Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas, sillä ennen kuin tämä lapsi on oppinut sanomaan 'isä' ja 'äiti', viedään Damaskoksen aarteet ja Samarian ryöstösaalis Assyrian kuninkaan jalkojen juureen." Juudankin se saavuttaa, kuohuen se tulvii yli, kohooa kaulaan saakka. Se levittää siipensä äärestä ääreen yli sinun maasi, Immanuel. (= Jumala meidän kanssamme!)

Kohottakaa sotahuuto, kansat, pian joudutte kauhun valtaan!
 Kuulkaa, te maan äärten asukkaat, pukeutukaa taisteluväriin,
 pian joudutte kauhun valtaan! Niin, pukeutukaa taisteluväriin,
 te joudutte kauhun valtaan! Tehkää suunnitelma!
 Se raukeaa. Neuvotelkaa! Ei se hyödytä. Meidän kanssamme on Jumala!

*)

Diakoni: Pieni ektenia
Pappi: Sillä Sinä, meidän Jumalamme, olet Pyhä, ja me...
Kuoro: PYHÄ JUMALA

"Ukrainalainen"-mel.

Py - hä Ju - ma - la, Py - hä Vä - ke - vä, Py - hä Kuole - ma - ten
 ar - mah - da mei - tä kunnia...

Lukija: PROKIMENI, 4.säv.:

Herra lausui minulle: Sinä olet minun Poikani, / tänä päivänä minä sinut synnytin.

Liitelauselma: Anon minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi.

Prokimeni, 1. säv.

Herra lausui minulle: Si - nä o - let mi - nun Poi - ka - ni, tä - nä
 päi - vä - nä mi - nä si - nut syn - ny - tin. Hal - le - lu - ja,
 hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Lukija: EPISTOLA: Hebr. 1: 1-12.

Veljet! Monet kerrat ja monin tavoin Jumala muinoin puhui isillemme profeettojen suulla, mutta näinä viimeisinä aikoina hän on puhunut meille Pojassaan, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi ja jonka välityksellä hän myös on luonut maailmat.

Poika on Jumalan sädehtivä kirkkaus, hänen olemuksensa kuva, ja hän ylläpitää kaikkea olemassa olevaa sanansa voimalla. Toimitettuaan puhdistuksen synneistä hän on asettunut korkeuksissa istuimelleen Majesteetin oikealle puolelle.

Näin hänestä on tullut enkeleitä suurempi, yhtä lailla kuin hänen saamansa nimi on enkelien nimiä ylhäisempi.

Ei Jumala ole yhdellekään enkelille milloinkaan sanonut: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ei myöskään näin: Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani.

Kun Jumala jälleen tuo Esikoisensa maailmaan, hän sanoo: Kaikki Jumalan enkelit kumartakoot häntä.

Enkeleistä hän sanoo näin: Hän tekee enkelinsä tuuliksi, palvelijansa tulenliekeiksi.

Mutta Pojastaan hän sanoo: Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ajasta aikaan, ja sinun kuninkaanvaltikkasi on oikeudenmukaisuuden valtikka.

Sinä rakastit oikeutta ja vihasit vääryyttä. Sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut riemun öljyllä, sinut, ei kumppaneitasi.

Ja myös näin: Sinä, Herra, laskit alussa maan perustukset, sinun kättesi työtä ovat taivaat.

Ne katoavat, mutta sinä pysyt. Ne kaikki kuluvat kuin vaate, sinä käärit ne kokoon kuin päällysviitan, ne vaihdetaan niin kuin vaate. Mutta sinä olet iäti sama, sinun vuotesi eivät loppu.

Lukija: EPISTOLA: Gal.3:15-22.

Jouluaaton sattuessa lauantaiksi tai sunnuntaiksi.

Veljet, otan esimerkin tavallisesta elämästä. Ihmisenkään laatimaa vahvistettua testamenttia ei kukaan voi tehdä mitättömäksi, eikä siihen voi lisätä mitään. Nyt on lupaukset annettu Abrahamille ja hänen jälkeläiselleen. - Tässä kohdassa ei sanota "jälkeläisille", mikä tarkoittaisi monia, vaan siinä puhutaan yhdestä: "sinun jälkeläisesi", ja tämä on Kristus. - Tarkoitan sitä, että neljäsataakolmekymmentä vuotta myöhempi laki ei voi kumota Jumalan aikoinaan vahvistamaa testamenttia ja tehdä hänen lupaustaan tyhjäksi. Jos perinnön saaminen perustuisi lakiin, se ei enää perustuisikaan lupaukseen. Jumala on kuitenkin juuri lupauksellaan lahjoittanut perinnön Abrahamille. Mikä sitten on lain tarkoitus? Se säädettiin perästä päin osoittamaan rikkomukset, kunnes tulisi se jälkeläinen, jota lupaus koski. Lain luovuttivat enkelit välittäjää käyttäen. Mutta välittäjää ei tarvita vain yhtä varten. Jumala on yksi. Onko laki siis ristiriidassa Jumalan lupauksen kanssa? Ei toki! Jos olisi annettu laki, joka pystyy tekemään eläväksi, silloin vanhurskaus todella perustuisi lain noudattamiseen. Pyhä kirjoitus on kaiken sulkenut synnin vankilaan sitä varten, että se, mitä on luvattu, annettaisiin niille, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen.

Lukija: HALLELUJA 8.sävelmä

Liitelauselma: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.

Liitelauselma: Herra ojentaa sinun valtasi valtikan Siionista; hallitse vihollistesi keskellä.

Liitelauselma: Pyhässä asussa Sinun nuori väkesi nousee eteesi, niin kuin kaste aamuruskon helmasta. Ennen aamuruskoa olen synnyttänyt Sinut kohdusta. (jae on juhlamineasta!)

Pappi: EVANKELIUMI Luuk.2: 1-20.

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkkinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti." He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

*)

Hartauden ektenia jne...B.S.liturgiaa

Mikäli Kristuksen syntymäjuhlan aatto sattuu lauantaiksi tai sunnuntaiksi, toimitetaan silloin Johannes Krystostomoksen liturgia; Basileios Suuren liturgia siirtyy toimitettavaksi itse juhlapäiväksi.

(Jos Kristuksen syntymäjuhla sattuu sunnuntaille; emme laula sunnuntain tekstejä!)

B.S. liturgiassa: "Totisesti on..." – sijaan: "Sinun tähtesi Armoitettu..."

EHTOOLLISLAUSELMA: Ylistäkää Herraa taivaista, ylistäkää Häntä korkeuksissa. Halleluja. (3)

Palveluksen päätyttyä, emme suutele ristiä, vaan "Anna Herra..." jälkeen tuodaan sytytetty saattokynttilä ambonin eteen, papisto ja kuoro kokoontuvat sen eteen ja laulavat yhdessä juhlan troparin ja kontakin:

Kristuksen syntymän tropari, 4.säv.:

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme, / koitti maailmalle tiedon valkeus, / sillä siitä tähtien palvelijat / tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua, / vanhurskauden Aurinkoa, / ja tuntemaan Sinut, Koiton korkeudesta. // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia... nyt

Kristuksen syntymän kontakki: 3.säv.

Tänä päivänä Neitsyt yliolennollisen synnyttää, / ja maa tarjoaa luolan lähestymättömälle. / Enkelit paimenten kanssa ylistystä veisaavat. / Tietäjät tähden mukana vaeltavat, / sillä meidän tähtemme / on syntynyt Lapsukainen // -iankaikkinen Jumala.

Luostariohje:

*Trapezassa saamme hilloa ja öljyä, kalaa emme syö.
Viiniä juomme Jumalaa kiittäen!*

Tropari, 4. säv.

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Ju - ma - lam - me, koit - ti maailmalle

tiedon val - ke - us, sillä siitä tähtien pal - ve - li - jat tähden kautta oppivat

rit.

kumarta - maan Si - nu - a, vanhurskau - den Au - rin - ko - a, ja tuntemaan

Sinut, Koiton kor - keu - des - ta. Her - ra, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le.

Kontakki, 3. säv.

Tä - nä päi - vä - nä Neitsyt yliolen - nol - li - sen syn - nyt - tää, ja maa
tarjooa luo - lan lä - hes - ty - mät - tö - mäl - le. Enkelit paimenten kanssa y - lis -
tys - tä vei - saa - vat. Tie - tä - jät täh - den mu - ka - na va - el - ta - vat,
sil - lä mei - dän täh - tem - me on syn - ty - nyt Lap - su - kai - nen
- i - an - kaik - ki - nen Ju - ma - la.

**) Mikäli ehtoopalvelusta halutaan jatkaa ilman liturgiaa, joko heti parimioiden jälkeen tai Evankeliumin jälkeen, niin kaava jatkuu näin:*

Diakoni: Hartauden ektenia

Lukija:

Suo, Herra, että me tämän illan syntiä tekemättä viettäisimme. Siunattu olet Sinä, meidän isiemme Jumala, sekä kiitetty ja ylistetty on Sinun nimesi iankaikkisesti. Amen.

Olkoon Sinun laupeutesi, Herra, meidän päällämme, niin kuin me Sinuun uskallamme. Kiitetty olet Sinä, Herra, opeta minulle käskysi. Kiitetty olet Sinä, Valtias, tee minut Sinun käskyjäsi ymmärtäväksi. Kiitetty olet Sinä, Pyhä, valista minua Sinun käskyilläsi.

Herra, Sinun laupeutesi pysyy iankaikkisesti. Älä kättesi töitä hylkää. Sinulle on tuleva kiitos, Sinulle ylistysveisut. Sinulle on myös kunnia tuleva, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt, ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni: Anomusektenia

Kuoro: Litaniastikiira 1.säv.

Taivas ja maa...

Tänään yhdistyvät taivas ja maa, sillä Kristus syntyy. / Nyt Jumala tulee maan päälle, ja ihminen kohoaa taivaaseen. / Nyt näkymätön Jumala tulee meidän tähtemme ihmiseksi. / Sen tähden veisatkaamme mekin ylistystä ja huutakaamme Hänelle: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, / jonka on meille antanut Sinun syntymäsi. / Kunnia olkoon Sinulle, meidän Vapahtajamme!

Hänelle, joka näki hyväksi tulla rauhaksi maan päälle, / kuulen ruumiittomien voimien nyt veisaavan Betlehemissä: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa! / Neitsyt on nyt taivaita avarampi, / sillä pimeydessä oleville on koittanut Valkeus, / joka ylentää alhaiset. / Enkelten kanssa veisatkaamme mekin: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa!

Jeesus näki ihmisen, / joka rikkomuksen tähden oli turmeltunut Jumalan kuvan ja kaltaisuuden, / sen tähden Hän taivutti taivaat, / laskeutui alas maan päälle ja sijoittui neitseelliseen kohtuun. / Siten Hän uudisti turmeltuneen Aadamin, / joka huutaa:/ Kunnia olkoon ilmestymisellesi, oi Lunastajani ja Jumalani!

Kunnia... 5.sävelmä

Itämaan tietäjät, persialaiset kuninkaat, / tiesivät että maanpäälle oli syntynyt taivaallinen Kuningas. / Kirkkaan tähden ohjaamina he saapuivat Betlehemiin ja toivat kallisarvoisia lahjoja: / kultaa, suitsuketta ja mirhaa. / He lankesivat maahan nähdessään luolassa pienokaisena makaavan / iankaikkisen Jumalan.

Nyt... 6.sävelmä

Litanian stikiira, 1. säv.

Tai - vas ja maa profeettain tavoin tä - nään i - loit - koot, enkelit ja ihmiset viettä -

kööt hengellis - tä juh - laa, sil - lä Neit - seestä syntynyt Jumala ilmestyi

ihmisenä niille, jotka pimeydessä ja kuoleman varjos - sa is - tui - vat. Luola ja

seimi antoi - vat Hä - nel - le suo - jan. Pai - me - net o - vat ih - meen

ju - lis - ta - ji - na, tietäjät tuovat idästä lahjan - sa Bet - le - he - miin. Me - kin

kel - vottomin huulin kiittäkäämme Jumalaa en - kel - ten ta - voin; Kunnia olkoon

Jumalalle korkeuksissa ja maas - sa rau - ha. Sil - lä luok - semme on

tullut kanso - jen o - dot - ta - ma joka on vapahtanut meidät vihollisen or - juu - des - ta.

Diakoni: Litanian ektenia

Kuoro: Virrelmästikiira 2.sävelmä

Suuri ja sanomaton ihme on nyt tapahtunut: / Neitsyt synnyttää neitsyyttään menettämättä, ja Sana tulee lihaksi Isästä eroamatta. / Enkelit paimenten kanssa ylistystä veisaavat / ja mekin heidän kanssaan huudamme: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha!

Lukija: *liitelauselma:*

Herra sanoi minun herralleni: Istu minun oikealle puolelleni.

Kuoro: stikiira 3.sävelmä

Tänään Neitsyt synnyttää kaiken Luojan. / Maa tarjoaa luolan, ja tähti julistaa sanomaa Kristuksesta, joka on Valkeus pimeydessä oleville. / Uskossa tietäjät kumartavat Kristusta ja tuovat Hänelle lahjojaan. / Myös paimenet näkevät ihmeen, jota enkelit veisuin ylistävät, / sen tähden he huutavat: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa!

Lukija: *liitelauselma:*

Ennen aamuruskua olen synnyttänyt Sinut kohdusta.

Kuoro: stikiira 3.sävelmä

Jeesus syntyi Juudean Betlehemissä / ja itämaan tietäjät tulivat kumartamaan ihmiseksi tullutta Jumalaa. / Rakkaudella he avasivat aarteensa ja tarjosivat kalliita lahjoja: / kultaa iankaikkiselle Kuninkaalle / mirhaa kolme päivää haudassa olleelle kuolemattomalle Jumalalle./ Tulkaa, kaikki kansat, kumartakaamme Häntä, // joka on syntynyt pelastaakseen meidän sielumme.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle. 4.sävelmä

Riemuitse, Jerusalemi! / Viettäköö juhlaa kaikki, jotka Siionia rakastatte! / Tänään on Adamin tuomion kahleet kirvottu ja meille on avattu paratiisin portti. / Käärme on kukistettu, sillä nainen, jonka se muinoin petti, tulee nyt Luojan Äidiksi. / Oi Jumalan rakkauden, viisauden ja tiedon syvyyttä! / Ihminen, synnin asumus, joka aiheutti lankeemuksellaan kuoleman ihmissuvulle, / tulee nyt Jumalansynnyttäjän kautta pelastuksen lähteeksi. / Sillä Neitseestä syntyy pienokainen, täydellinen Jumala, / joka syntymällään sinetöi neitseyden ja kapaloillaan purkaa synnintekojen siteet / sekä tulemalla pienokaiseksi poistaa Eevan synnytystuskat./ Riemuitkoon ja karkeloikoon koko luomakunta, sillä Kristus on tullut uudistamaan // ja pelastamaan meidän sielumme.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. 4.sävelmä

Sinä, Kristus, jumalamme, olet asettunut asumaan luolaan, / seimi on antanut sijan Sinulle, / paimenet ja tietäjät kumartavat Sinua./ näin

toteutuu profeettain ennustus, / ja enkelvoimat ihmetellen huutavat:/
Kunnia olkoon alas tulemisellesi, oi ihmisiä rakastava!

Lukija: *Vanhurskaan Simeonin rukous:*

Herra, nyt Sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan, sillä minun silmäni ovat nähneet Sinun autuutesi, jonka Sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestynyt pakanoille ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.

Pyhä Jumala, Pyhä Väkevä, Pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdista meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme, ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Juhlan tropari, (kolme kertaa, ja suitsutus pöydän ympäri 3x!)

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme, / koitti maailmalle tiedon valkeus, / sillä siitä tähtien palvelijat / tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua, / vanhurskauden Aurinkoa, / ja tuntemaan Sinut, Koiton korkeudesta. // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi: *leipien siunausrukous*

Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, joka siunasit viisi leipää ja niillä viisituhatta miestä ravitsit - Sinä itse siunaa nämäkin leivät, vehnänjyvät, viini ja öljy. Enennä niitä tässä kaupungissa ja koko maailmassa ja pyhitä ne uskovaiset, jotka niitä nauttivat. Sillä Sinä, Kristus meidän Jumalamme, olet kaiken siunaaja ja pyhittäjä, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekeväälle Hengellesi me kunniaa edes kannamme nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.Siunattu olkoon Herrran nimi nyt ja iankaikkisesti. (3)

Lukija: Psalmi 34: 1-10.

Minä kiitän Herraa joka aika, Hänen ylistyksensä on alati minun suussani. Herra on minun sieluni kerskaus, nöyrät sen kuulevat ja iloitsevat. Ylistäkää minun kanssani Herraa, kiittäkäämme yhdessä Hänen nimeänsä. Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minulle, Hän vapahti minut kaikista peljästyksistäni. Jotka Häneen katsovat, ne säteilevät iloa, heidän kasvonsa eivät häpeästä punastu. Tässä on kurja, joka huusi, ja Herra kuuli ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Herran enkeli asettuu niiden ympärille, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät. Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka Häneen turvaa! Pelätkää Herraa, te Hänen pyhänsä, sillä Häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu.

Pappi: Herran siunaus tulkoon teille Hänen armostaan ja ihmisrakkaudesta alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Kunnia olkoon Sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle.

Kuoro: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Herra, armahda (3). Siunaa!

Pappi: *Loppusiunaus:*

Kristus, totinen Jumalamme, joka meidän pelastuksemme tähden on luolassa syntynyt ja seimessä maannut, puhtaimman Äitinsä, jumalankantajain pyhittäjäisiemme ja kaikkien pyhiensä esirukouksien tähden armahtakoon meitä ja pelastakoon hyvydessään ja ihmisrakkaudessaan.

Kuoro: Anna, Herra, pitkä ikä...

"Anna Herra..." jälkeen tuodaan sytytetty saattokynttilä ambonin eteen, papisto ja kuoro kokoontuvat sen eteen ja laulavat yhdessä juhlan troparin ja kontakin:

Kristuksen syntymän tropari, 4.säv.:

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme, / koitti maailmalle tiedon valkeus, / sillä siitä tähtien palvelijat / tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua, / vanhurskauden Aurinkoa, / ja tuntemaan Sinut, Koiton korkeudesta. // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Tropari, 4. säv.

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Ju - ma - lam - me, koit - ti maailmalle

tiedon val - ke - us, sillä siitä tähtien pal - ve - li - jat tähden kautta oppivat

rit.

kumarta - maan Si - nu - a, vanhurskau - den Au - rin - ko - a, ja tuntemaan

Sinut, Koiton kor - keu - des - ta. Her - ra, kun - ni - a ol - koon Si - nul - le.

Kristuksen syntymän kontakki: 3.säv.

Tänä päivänä Neitsyt yliolennollisen synnyttää, / ja maa tarjoaa luolan lähestymättömälle. / Enkelit paimenten kanssa ylistystä veisaavat. / Tietäjät tähden mukana vaeltavat, / sillä meidän tähtemme / on syntynyt Lapsukainen // - iankaikkinen Jumala.

LIITE 1:

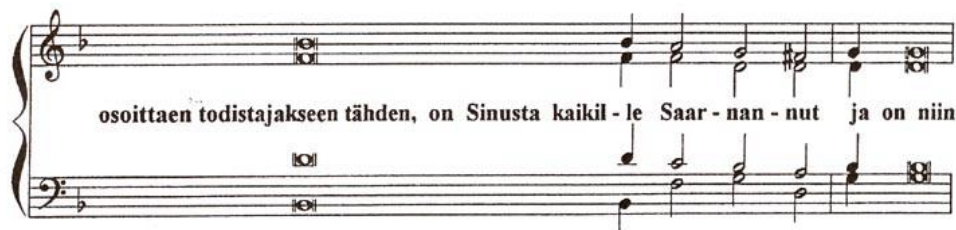
Kuoro: Tropari, 6.sävelmä

Sinä, oi Vapahtaja, / synnyit hiljaisuudessa luolassa, / mutta taivas, joka osoitti todistajakseen tähden, on Sinusta kaikille saarnannut / ja on niin ohjannut luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Tropari, 6. säv.

Si - nä, oi Va - pah - ta - ja, synnyit hijaisuudes - sa luo - las - sa, mutta taivas

osoittaen todistajakseen tähden, on Sinusta kaikil - le Saar - nan - nut ja on niin

ohjannut luokse - si tie - tä - jät, jotka uskossa kumarsi - vat Si - nu - a. Heidän

kans - saan ar - mah - da mei - tä - kin.

Lukija: *Liitelauselma:*

Pyhille vuorille perustamaansa kaupunkia, Siionin portteja, Herra rakastaa enemmän kuin Jaakobin kaikkia muita asuinsijoja. On kunniakasta, mitä sinusta sanotaan, sinä Jumalan kaupunki: "Minä mainitsen tunnustajiksesi Rahabin ja Baabelin."

Kuoro: Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: *Liitelauselma:*

"Katso, Filisteasta, Tyyrosta ja Etiopiasta minä mainitsen: Sekin on syntynyt siellä." Mutta Siionista sanotaan: "Joka ainoa on syntynyt siellä." Sitäkin Korkein itse vahvana pitää.

Kuoro: Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Lukija: *Liitelauselma:*

Herra luettelee, kirjoittaessaan kirjaan kansat: "Tämäkin on syntynyt siellä." Veisaten, karkeloiden sanotaan: "Kaikki minun lähteeni ovat sinussa."

Kuoro: Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Kertosäe

Ja niin ohjasit luokse - si tie - tä - jät, jotka uskossa kumarsi - vat Si - nu - a.

Hei - dän kans - saan ar - mah - da mei - tä - kin!

Lukija: Kunnia ... nyt

Kuoro: Ja niin ohjasit luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Sinä, oi Vapahtaja, / synnyit hiljaisuudessa luolassa, / mutta taivas, joka osoitti todistajakseen tähden, on Sinusta kaikille saarnannut / ja on niin ohjannut luoksesi tietäjät, / jotka uskossa kumarsivat Sinua. / Heidän kanssaan armahda meitäkin!

Liite 2:

Kuoro: Tropari 6.sävelmä

Sinä, vanhurskauden Aurinko – Kristus, / olet syntynyt Neitseestä, / ja tähti osoitti Sinut, sijoittumattoman, luolaan sijoittuneeksi. / Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Liitelauselma:

Herra on kuningas. Hän on pukeutunut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. Sinun valtaistuimesi on vahva aikojen alusta, hamasta iankaikkisuudesta olet Sinä.

Kuoro: Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Tropari, 6. säv.

Sinä, vanhurskauden Aurinko - Kris - tus, olet synty-nyt Neit - sees - tä, ja tähti

osoitti Sinut, sijoittumattoman, luo- laan si - joit - tu - neek - si. Tietäjät Sinä kut -

suit kumartumaan e - des - sä - si. Heidän kanssaan mekin ylistäm-me Si - nu - a.

Elämänantaja, kunnia ol-koon Si - nul - le.

Lukija: Liitelauselma:

Vesivirrat nostavat, Herra, vesivirrat nostavat pauhinansa, niin, vesivirrat nostavat kuohunsa.

Kuoro: Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Liitelauselma:

Mutta yli suurten, voimallisten vetten pauhinan, yli meren kuohujen on Herra korkeudessa voimallinen. Sinun todistuksesi ovat aivan vahvat. Pyhyys on Sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun.

Kuoro: Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!

Lukija: Kunnia...nyt

Kertosäe

Tietäjät Sinä kutsuit kumartu - maan e - des - sä - si. Heidän kanssaan mekin

ylistäm - me Si - nu - a. Elämänantaja, kunnia ol - koon Si - nul - le.

Kuoro: Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!
 Sinä, vanhurskauden Aurinko – Kristus, / olet syntynyt Neitseestä, / ja tähti osoitti Sinut, sijoittumattoman, luolaan sijoittuneeksi. / Tietäjät Sinä kutsuit kumartumaan edessäsi. / Heidän kanssaan mekin ylistämme Sinua. / Elämänantaja, kunnia olkoon Sinulle!